

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 143

48e jaargang

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

11 juni 2005

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2005/C 143/01	Wenken voor de indiening van prejudiciële verzoeken door de nationale rechters	1
2005/C 143/02	Arrest van het Hof (grote kamer) van 26 april 2005 in zaak C-494/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland (Niet-nakoming — Milieu — Beheer van afvalstoffen — Richtlijn 75/442/EEG, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EG — Artikelen 4, 5, 8, 9, 10, 12, 13 en 14)	5
2005/C 143/03	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 17 maart 2005 in zaak C-294/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen AMI Semiconductor Belgium BVBA e.a. (Arbitragebeding — Aanwijzing van Gerecht van eerste aanleg — Bevoegdheid van Hof — Partijen in liquidatie — Procesbevoegdheid — Verordening (EG) nr. 1346/2000 — Insolventieprocedures — Terugvordering van voorschotten — Terugbetaling op grond van contractuele bepaling — Hoofdelijke aansprakelijkheid — Terugvordering van onverschuldigd betaalde)	5
2005/C 143/04	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 14 april 2005 in zaak C-341/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland (Niet-nakoming — Richtlijn 96/71/EG — Terbeschikkingstelling van werknemers met oog op verrichten van diensten — Ondernemingen uit bouwsector — Minimumlonen — Vergelijking van minimumloon vastgesteld door regeling van lidstaat waar werknemer ter beschikking is gesteld, met loon dat daadwerkelijk wordt betaald door in andere lidstaat gevestigde werkgever — Niet inaanmerkingneming, als bestanddelen van minimumloon, van alle door in andere lidstaat gevestigde werkgever betaalde toeslagen en bijslagen)	6

2005/C 143/05	Arrest van het Hof (grote kamer) van 26 april 2005 in zaak C-376/02 (verzoek van Hoge Raad der Nederlanden om een prejudiciële beslissing): Stichting „Goed Wonen” tegen Staatssecretaris van Financiën (Omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde — Artikel 17 van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) — Aftrek van voorbelasting — Wijziging van nationale wetgeving — Terugwerkende kracht — Vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel)	6
2005/C 143/06	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 21 april 2005 in zaak C-25/03 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): Finanzamt Bergisch Gladbach tegen HE (Zesde BTW-richtlijn — Bouw van woning door twee echtgenoten in gemeenschap die zelf geen economische activiteit verricht — Gebruik van één vertrek voor beroepsdoeleinden door een van mede-eigenaren — Hoedanigheid van belastingplichtige — Recht op aftrek — Wijze van uitoefening — Vereisten met betrekking tot factuur)	7
2005/C 143/07	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 21 april 2005 in zaak C-140/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (Niet-nakoming — Artikelen 43 EG en 48 EG — Opticiens — Vestigingsvoorwaarden — Openen en exploiteren van optiekzaken — Beperkingen — Rechtvaardiging — Evenredigheidsbeginsel)	8
2005/C 143/08	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 14 april 2005 in zaak C-163/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (Niet-nakoming — Richtlijn 80/68/EEG — Bescherming van grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen — Artikelen 3, 4 en 5 — Richtlijn 91/689/EEG — Gevaarlijke afvalstoffen — Artikelen 2, lid 1, en 6, lid 1)	8
2005/C 143/09	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 21 april 2005 in de gevoegde zaken C-207/03 en C-252/03 [verzoeken van de High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division (Patents Court) en de Cour administrative om een prejudiciële beslissing]: Novartis AG e.a. tegen Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom, en Ministre de l'Économie tegen Millennium Pharmaceuticals Inc. (Octrooirecht — Geneesmiddelen — Aanvullend beschermingscertificaat voor geneesmiddelen)	9
2005/C 143/10	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 21 april 2005 in zaak C-267/03 (verzoek van de Högsta domstolen om een prejudiciële beslissing): Lars Erik Staffan Lindberg (Richtlijn 83/189/EEG — Informatieprocedure op gebied van normen en technische voorschriften — Verplichting tot mededeling van ontwerpen voor technische voorschriften — Nationale regeling inzake kansspelen en loterijen — Automaten spelen — Verbod spelen te organiseren met automaten die winst niet direct uitkeren — Automaten van het type „rad van fortuin” — Begrip „technisch voorschrift”)	9
2005/C 143/11	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 14 april 2005 in zaak C-385/03 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): Hauptzollamt Hamburg-Jonas tegen Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG (Restituties bij uitvoer — Onjuiste aangifte — Begrip „aanvraag” — Sanctie — Voorwaarden)	10
2005/C 143/12	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 14 april 2005 in zaak C-441/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden (Niet-nakoming — Richtlijnen 79/409/EEG en 92/43/EEG — Instandhouding van in het wild levende vogels — Instandhouding van natuurlijke habitats — Niet-uitvoering binnen gestelde termijnen)	11

2005/C 143/13	Arrest van het Hof (Derde kamer) 14 april 2005 in zaak C-519/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg (Raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof — Omzetting van ouderschapsverlof in zwangerschapsverlof — Datum vanaf wanneer individueel recht op ouderschapsverlof wordt toegekend)	11
2005/C 143/14	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 14 april 2005 in zaak C-22/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (Niet-nakoming — Verordening (EEG) nr. 2847/93 — Visservaartuigen — Invoering van systeem voor positiebepaling via satelliet — Niet-omzetting binnen voorgeschreven termijnen)	12
2005/C 143/15	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 14 april 2005 in zaak C-146/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden (Niet-nakoming — Richtlijnen 2000/69/EG en 2001/81/EG — Luchtverontreinigende stoffen — Nationale emissieplafonds — Niet-uitvoering)	12
2005/C 143/16	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 14 april 2005 In zaak C-171/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden (Niet-nakoming — Richtlijn 2001/80/EG — Niet-uitvoering)	13
2005/C 143/17	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 14 april 2005 in zaak C-299/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (Niet-nakoming — Richtlijn 2002/77/EG — Markten voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)	13
2005/C 143/18	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 28 april 2005 in zaak C-329/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland (Niet-nakoming — Richtlijn 2000/43/EG — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)	13
2005/C 143/19	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 28 april 2005 in zaak C-375/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg (Niet-nakoming — Richtlijn 2002/58/EG — Elektronische communicatie — Verwerking van persoonsgegevens — Bescherming van persoonlijke levenssfeer — Bescherming van natuurlijke personen — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)	14
2005/C 143/20	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 28 april 2005 in zaak C-376/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België (Niet-nakoming — Richtlijn 2002/58/EG — Elektronische communicatie — Verwerking van persoonsgegevens — Bescherming van persoonlijke levenssfeer — Bescherming van natuurlijke personen — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)	14
2005/C 143/21	Zaak C-93/05: Verzoek van het Korsholms tingsrätt van 18 februari 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Teemu Hakala en Oy L. Simons Transport Ab	15
2005/C 143/22	Zaak C-112/05: Beroep, op 4 maart 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland	15
2005/C 143/23	Zaak C-120/05: Verzoek van het Finanzgericht Hamburg van 2 maart 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. en Hauptzollamt Hamburg-Jonas	16
2005/C 143/24	Zaak C-121/05 P: Hogere voorziening, op 15 maart 2005 (fax: 11.03.2005) ingesteld door Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 12 januari 2005 in zaak T-334/03, Deutsche Post Euro Express GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt	16

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2005/C 143/25	Zaak C-125/05: Verzoek van het Østre Landsret van 15 maart 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen VW-Audi Forhandlerforening, optredend namens Vulcan Silkeborg A/S, en Skandinavisk Motor Co. A/S	17
2005/C 143/26	Zaak C-127/05: Beroep, op 21 maart 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	18
2005/C 143/27	Zaak C-129/05: Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven te 's-Gravenhage, van 17 maart 2005, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen N.V. Raverco en Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	19
2005/C 143/28	Zaak C-130/05: Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven te 's-Gravenhage, van 17 maart 2005, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Coxon & Chatterton limited en Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	20
2005/C 143/29	Zaak C-133/05: Beroep, op 21 maart 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk	20
2005/C 143/30	Zaak C-134/05: Beroep, op 22 maart 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	21
2005/C 143/31	Zaak C-138/05: Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven van 22 maart 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie en Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en als tussenkomende partij LTO Nederland	22
2005/C 143/32	Zaak C-140/05: Verzoek van de Zoll-Senat 3 (K) van de Unabhängige Finanzsenat van 17 maart 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Amalia Valesko en Zollamt Klagenfurt	23
2005/C 143/33	Zaak C-142/05: Verzoek van de Luleå tingsrätt van 21 maart 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Åklagaren en Percy Mickelsson en Joakim Roos	23
2005/C 143/34	Zaak C-143/05: Beroep, op 29 maart 2005 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk België	24
2005/C 143/35	Zaak C-144/05: Beroep, op 30 maart 2005 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk België	24
2005/C 143/36	Zaak C-146/05: Verzoek van het Bundesfinanzhof van 10 februari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Albert Collée als rechtsopvolger van Collée KG en Finanzamt Limburg a.d. Lahn	25
2005/C 143/37	Zaak C-147/05: Beroep, op 1 april 2005 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden	25
2005/C 143/38	Zaak C-151/05: Verzoek van het Bundesfinanzhof van 13 januari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen F. Weissheimer Malzfabrik en Hauptzollamt Hamburg-Jonas	25
2005/C 143/39	Zaak C-153/05: Beroep, op 5 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk	26

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2005/C 143/40	Zaak C-157/05: Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) van 28 januari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Winfried L. Holböck en Finanzamt Salzburg-Land	26
2005/C 143/41	Zaak C-158/05: Beroep, op 6 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland	26
2005/C 143/42	Zaak C-162/05 P: Hogere voorziening, op 8 april 2005 ingesteld door Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 18 januari 2005 in zaak T-141/01, Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	27
2005/C 143/43	Zaak C-166/05: Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof van 31 maart 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Rudi Heger GmbH en Finanzamt Graz-Stadt	28
2005/C 143/44	Zaak C-169/05: Verzoek van het Hof van Cassatie in België van 4 april 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen URADEX Coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid en 1. BEROEPSVERENIGING VOOR RADIO EN TELEDISTRIBUTIE (hierna: „RTD”) en 2. INTERCOMMUNALE MAATSCHAPPIJ VOOR TELEDISTRIBUTIE (hierna: „BRUTELE”)	28
2005/C 143/45	Zaak C-176/05: Verzoek van het Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien van 8 april 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen KVZ retec GmbH en Republiek Oostenrijk (Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft)	28
2005/C 143/46	Doorhaling van zaak C-273/02	29
2005/C 143/47	Doorhaling van zaak C-458/02	29
2005/C 143/48	Doorhaling van zaak C-395/03	29
2005/C 143/49	Doorhaling van zaak C-504/03	29
2005/C 143/50	Doorhaling van zaak C-49/04	29
2005/C 143/51	Doorhaling van zaak C-57/04	30
2005/C 143/52	Doorhaling van zaak C-165/04	30
2005/C 143/53	Doorhaling van zaak C-179/04	30
2005/C 143/54	Doorhaling van zaak C-261/04	30
2005/C 143/55	Doorhaling van zaak C-262/04	30
2005/C 143/56	Doorhaling van zaak C-277/04	30
2005/C 143/57	Doorhaling van zaak C-399/04	30
2005/C 143/58	Doorhaling van zaak C-460/04	31
2005/C 143/59	Doorhaling van zaak C-516/04	31

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

2005/C 143/60	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 5 april 2005 in zaak T-336/02, Susan Christensen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Selectieprocedure voor tijdelijke functionarissen — Samenstelling van selectiecomité en verloop van procedure)	32
2005/C 143/61	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 17 maart 2005 in zaak T-187/03, Isabella Scippaccola tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Toegang tot documenten van instellingen — Artikel 4, lid 5, van verordening (EG) nr. 1049/2001)	32
2005/C 143/62	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 5 april 2005 in zaak T-376/03, Michel Hendrickx tegen Raad van de Europese Unie (Ambtenaren — Intern vergelijkend onderzoek — Niet-toelating tot mondeling examen — Vereiste van specifieke talenkennis — Beginsel van gelijke behandeling — Toegang tot documenten van de Raad — Motiveringsplicht)	33
2005/C 143/63	Beschikking van het Gerecht van Eerste Aanleg van 6 december 2004 in zaak T-55/02, Peter Finch tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Klacht — Stilzwijgende afwijzing — Uitdrukkelijke afwijzing binnen termijn voor beroep in rechte — Tardieve kennisgeving van afwijzing — Ontvankelijkheid — Pensioenen — Overschrijving van nationale pensioenrechten — Berekening van in pensioenstelsel van Gemeenschappen in aanmerking te nemen pensioenjaren — Salaris dat als referentie wordt genomen — Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is)	33
2005/C 143/64	Beschikking van het Gerecht van Eerste Aanleg van 15 februari 2005 in zaak T-206/02, Congrès national du Kurdistan (KNK) tegen Raad van de Europese Unie (Beroep tot nietigverklaring — Specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met oog op strijd tegen terrorisme — Legitimatie als procespartij — Vereniging — Ontvankelijkheid)	34
2005/C 143/65	Beschikking van het Gerecht van Eerste Aanleg van 15 februari 2005 in zaak T-229/02, Kurdistan Workers' Party (PKK) en Kurdistan National Congress (KNK) tegen Raad van de Europese Unie (Beroep tot nietigverklaring — Specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met oog op strijd tegen terrorisme — Procesbevoegdheid — Legitimatie als procespartij — Vereniging — Ontvankelijkheid)	34
2005/C 143/66	Beschikking van het Gerecht van Eerste Aanleg van 14 februari 2005 in zaak T-406/03, Nicolas Ravailhe tegen Comité van de Regio's van de Europese Unie (Ambtenaren — Voorafgaande administratieve procedure — Niet-ontvankelijkheid)	35
2005/C 143/67	Beschikking van het Gerecht van Eerste Aanleg van 12 januari 2005 in zaak T-268/04, Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (Gemeenschapsmerk — Oppositie — Intrekking van oppositie — Afdoening zonder beslissing)	35
2005/C 143/68	Zaak T-35/05: Beroep, op 21 januari 2005 ingesteld door Elisabeth Agne-Dapper en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	35
2005/C 143/69	Zaak T-80/05: Beroep, op 17 februari 2005 ingesteld door Hinrich Bavendam e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	36
2005/C 143/70	Zaak T-112/05: Beroep, op 2 maart 2005 ingesteld door Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV en Akzo Nobel Functional Chemicals BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	37

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2005/C 143/71	Zaak T-117/05: Beroep, op 9 maart 2005 ingesteld door Andreas Rodenbröker e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	37
2005/C 143/72	Zaak T-121/05: Beroep, op 15 maart 2005 ingesteld door Borax Europe Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	38
2005/C 143/73	Zaak T-132/05: Beroep, op 16 maart 2005 ingesteld door Nicola Falcione tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	38
2005/C 143/74	Zaak T-133/05: Beroep, op 17 maart 2005 ingesteld door Gérard Méric tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM)	39
2005/C 143/75	Zaak T-141/05: Beroep, op 11 april 2005 ingesteld door Internationale Hilfsfonds eV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	40
2005/C 143/76	Zaak T-146/05: Beroep, op 14 april 2005 ingesteld door Flex Equipos de Descanso, S.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	40
2005/C 143/77	Zaak T-148/05: Beroep, op 11 april 2005 ingesteld door Comunidad Autónoma de Madrid en Madrid, Infraestructuras del Transporte (MINTRA) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	41
2005/C 143/78	Zaak T-150/05: Beroep, op 18 april 2005 ingesteld door Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry en de stichting MTK tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	42
2005/C 143/79	Zaak T-152/05: Beroep, op 18 april 2005 ingesteld door John Arthur Slater tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	43
2005/C 143/80	Doorhaling van zaak T-176/00	43
2005/C 143/81	Doorhaling van zaak T-225/01	44
2005/C 143/82	Doorhaling van zaak T-142/04	44
2005/C 143/83	Doorhaling van zaak T-228/04	44
2005/C 143/84	Doorhaling van zaak T-470/04	44
<hr/>		
	II <i>Vorbereidende besluiten</i>	
	.....	
<hr/>		
	III <i>Bekendmakingen</i>	
2005/C 143/85	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 132 van 28.5.2005	45

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

Bericht

In 1996 hebben de nationale rechters via de bevoegde nationale instanties een informatienota gekregen met wenken met betrekking tot de prejudiciële procedure bij het Hof van Justitie. Daar die wenken in de praktijk nuttig zijn gebleken, heeft het Hof ze in het licht van de opgedane ervaring bijgewerkt. Het Hof acht het thans opportuun die wenken bekend te maken in het Publicatieblad van de Europese Unie.

WENKEN

VOOR DE INDIENING VAN PREJUDICIËLE VERZOEKEN DOOR DE NATIONALE RECHTERS

(2005/C 143/01)

1. De prejudiciële verwijzing is een basismechanisme in het recht van de Europese Unie, dat de nationale rechters de mogelijkheid biedt dit recht in alle lidstaten uniform uit te leggen en toe te passen.
2. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is bevoegd, bij wijze van prejudiciële beslissing, een uitspraak te doen over de uitlegging van het recht van de Europese Unie en over de geldigheid van afgeleid recht. Het ontleent deze algemene bevoegdheid aan artikel 234 van het EG-Verdrag en, in een aantal specifieke gevallen, aan andere teksten.
3. Daar de prejudiciële procedure berust op de samenwerking tussen het Hof en de nationale rechters, lijkt het met het oog op de doeltreffendheid opportuun het navolgende onder de aandacht te brengen van de nationale rechters.
4. Deze praktische wenken, die geenszins verbindend zijn, beogen de nationale rechters verduidelijking te verschaffen over de opportuniteit van een prejudiciële verwijzing en hen in voorkomend geval te helpen bij de formulering en indiening van hun vragen aan het Hof.

De rol van het Hof in de prejudiciële procedure

5. In de prejudiciële procedure heeft het Hof van Justitie tot taak het gemeenschapsrecht uit te leggen of zich uit te spreken over de geldigheid ervan, niet om dit recht toe te passen op de casuspositie in het hoofdgeding; dit laatste komt de nationale rechter toe. Het staat niet aan het Hof, zich uit te spreken over de feitelijke omstandigheden van het hoofdgeding of de verschillen in opvatting over de uitlegging of toepassing van nationale rechtsregels te beslechten.

6. Het Hof beslist over de uitlegging of de geldigheid van het gemeenschapsrecht, waarbij het poogt een antwoord te geven dat nuttig is voor de beslechting van het geschil, maar het staat aan de verwijzende rechter om daaruit de consequenties te trekken, in voorkomend geval door de betrokken nationale regel buiten toepassing te laten.

Het besluit om het Hof een vraag te stellen

De auteur van de vraag

7. In het kader van de artikelen 234 van het EG-Verdrag en 150 van het EGA-Verdrag kan in beginsel elke rechterlijke instantie van een lidstaat die uitspraak moet doen in een procedure die tot een gerechtelijke beslissing leidt, het Hof een prejudiciële vraag stellen. Het Hof legt de hoedanigheid van rechterlijke instantie uit als een autonoom begrip van gemeenschapsrecht.

8. Krachtens artikel 68 van het EG-Verdrag staat de prejudiciële verwijzing op het bijzondere gebied van de handelingen van de instellingen met betrekking tot de materie van titel IV van het derde deel van het EG-Verdrag, inzake visa, asiel, immigratie en andere beleidsterreinen die verband houden met het vrije verkeer van personen — met name inzake rechterlijke bevoegdheid en erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen — echter enkel open voor rechters in laatste aanleg.

9. Overeenkomstig artikel 35 van het Verdrag betreffende de Europese Unie kunnen prejudiciële vragen inzake handelingen van de instellingen op het gebied van de politieke en justitiële samenwerking in strafzaken slechts worden gesteld door de rechterlijke instanties van lidstaten die de bevoegdheid van het Hof hebben aanvaard. Elke staat bepaalt daarbij of al zijn rechters zich tot het Hof kunnen wenden dan wel enkel de rechters die uitspraak doen in laatste aanleg.

10. Het is niet noodzakelijk dat de partijen in de zaak een vraag opwerpen; de nationale rechter kan ambtshalve een vraag stellen.

De verwijzing met het oog op uitlegging

11. Elke rechterlijke instantie is **bevoegd** om het Hof een prejudiciële vraag te stellen over de uitlegging van een regel van gemeenschapsrecht, wanneer zij dat noodzakelijk acht ter beslechting van een bij haar aanhangig geschil.

12. Een rechterlijke instantie waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep, is in beginsel echter **verplicht** een dergelijke vraag te verwijzen, tenzij er terzake al rechtspraak is en eventuele nieuwe regelgeving geen echte twijfel doet rijzen over de mogelijkheid om die toe te passen, of de juiste uitlegging van het gemeenschapsrecht evident is.

13. Een rechter wiens beslissingen nog vatbaar zijn voor hoger beroep kan derhalve, met name wanneer hij zich door de rechtspraak van het Hof voldoende ingelicht acht, zelf beslissen wat de juiste uitlegging van het gemeenschapsrecht is en hoe het moet worden toegepast op de feiten die hij vaststelt. Een prejudiciële verwijzing kan in het passende stadium van de procedure echter bijzonder nuttig blijken wanneer het een nieuwe uitleggingsvraag betreft die van belang is voor de uniforme toepassing van het gemeenschapsrecht in de Unie, of wanneer de bestaande rechtspraak niet lijkt te kunnen worden toegepast op nieuwe feiten.

14. De nationale rechter dient uiteen te zetten waarom de verlangde uitlegging noodzakelijk is voor het wijzen van zijn vonnis.

De verwijzing ter beoordeling van de geldigheid

15. Een nationale rechterlijke instantie kan voor haar voorgedragen middelen van ongeldigheid verwerpen, maar enkel het Hof kan een gemeenschapshandeling ongeldig verklaren.

16. Elke nationale rechterlijke instantie **moet** het Hof dus een vraag stellen wanneer zij betwijfelt of een gemeenschapshandeling geldig is. Zij moet daarbij vermelden waarom de gemeenschapshandeling volgens haar ongeldig kan zijn.

17. Wanneer hij ernstige twijfels heeft over de geldigheid van een handeling van de Gemeenschap waarop een interne handeling is gebaseerd, kan de nationale rechter evenwel in bijzondere gevallen de toepassing van die handeling voorlopig opschorten of elke andere voorlopige maatregel te dien aanzien gelasten. Hij moet het Hof van Justitie dan de vraag betreffende de geldigheid voorleggen, met opgave van de redenen waarom hij de gemeenschapshandeling ongeldig acht.

Het tijdstip waarop een prejudiciële vraag wordt gesteld

18. De nationale rechter kan het Hof een prejudiciële vraag voorleggen zodra hij vaststelt dat een beslissing over het punt of de punten van uitlegging of geldigheid nodig is om vonnis te kunnen wijzen; hij kan het best beoordelen in welk stadium van de procedure een dergelijke vraag moet worden gesteld.

19. Het is echter wenselijk, dat de prejudiciële vraag wordt gesteld wanneer de procedure zover is gevorderd, dat de nationale rechter het feitelijke en rechtskader van het probleem kan afbakenen, zodat het Hof over alle gegevens beschikt om in voorkomend geval te kunnen nagaan of het gemeenschapsrecht op het hoofdgeding van toepassing is. In het belang van een goede rechtsbedeling kan het ook nuttig zijn de prejudiciële vraag eerst te stellen na de wederpartij te hebben gehoord.

De vorm van de prejudiciële verwijzing

20. De nationale rechter kan de prejudiciële vraag aan het Hof voorleggen in elke vorm die het nationale recht voor procesincidenten toelaat. Evenwel moet voor ogen worden gehouden dat dit stuk de grondslag vormt van de procedure voor het Hof, en dat het Hof over de gegevens moet beschikken die het in staat stellen de nationale rechter een nuttig antwoord te geven. Ook wordt enkel het verzoek om een prejudiciële beslissing ter kennis gebracht van de betrokkenen die bij het Hof opmerkingen mogen indienen — met name de lidstaten en de instellingen — en wordt alleen dat stuk vertaald.

21. De noodzakelijke vertaling vergt een eenvoudige, duidelijke en nauwkeurige formulering, zonder overbodige uitweidingen.

22. Een tiental bladzijden volstaat meestal om het kader van een prejudiciële verwijzing naar behoren uiteen te zetten. Hoewel beknopt, moet de verwijzingsbeschikking volledig zijn en alle relevante gegevens bevatten voor een goed begrip van het feitelijk en juridisch kader van het hoofdgeding door het Hof en de betrokkenen die opmerkingen mogen indienen. De verwijzingsbeschikking moet met name:

- een korte uiteenzetting bevatten van het voorwerp van het geschil en van de relevante feiten die vast zijn komen te staan, of althans een uiteenzetting van de feitelijke hypothesen waarop de prejudiciële vraag is gebaseerd;
- de inhoud weergeven van de nationale bepalingen die van toepassing kunnen zijn en in voorkomend geval melding maken van de relevante nationale rechtspraak, met nauwkeurige verwijzingen (bijvoorbeeld de bladzijde van een publicatieblad of een bepaalde verzameling rechtspraak; eventueel een verwijzing naar internet);

- zo nauwkeurig mogelijk de in casu relevante gemeenschapsbepalingen vermelden;
- uiteenzetten waarom de verwijzende rechter twijfelt aan de uitlegging of de geldigheid van bepaalde gemeenschapsbepalingen, en het verband verklaren tussen deze bepalingen en de op het hoofdgeding toepasselijke nationale wetgeving;
- in voorkomend geval een samenvatting geven van de wezenlijke argumenten van de partijen in het hoofdgeding.

Ter vergemakkelijking van de lezing en de mogelijkheid van verwijzingen is het nuttig de verschillende punten of leden van de verwijzingsbeschikking te nummeren.

23. Zo hij dit mogelijk acht, kan de verwijzende rechter ten slotte ook beknopt vermelden hoe de prejudiciële vragen zijns inziens zouden moeten worden beantwoord.

24. De prejudiciële vraag of vragen moeten zijn opgenomen in een afzonderlijk en duidelijk onderscheiden deel van de verwijzingsbeschikking, doorgaans aan het begin of het eind daarvan. Zij moeten kunnen worden begrepen zonder raadpleging van de motivering van het verzoek, die evenwel de voor een goede beoordeling noodzakelijke context beschrijft.

De gevolgen van de prejudiciële verwijzing voor de nationale procedure

25. Het stellen van een prejudiciële vraag brengt mee, dat de nationale procedure wordt geschorst totdat het Hof uitspraak heeft gedaan.

26. De nationale rechter blijft echter bevoegd om voorlopige maatregelen te nemen, met name bij een verwijzing ter beoordeling van de geldigheid (zie punt 17).

Kosten en rechtshulp

27. De prejudiciële procedure voor het Hof is kosteloos en het Hof beslist niet over de kosten van de partijen in het hoofdgeding; daarover beslist de nationale rechter.

28. Indien een partij over onvoldoende middelen beschikt en voorzover de nationale regels zulks mogelijk maken, kan de verwijzende rechter deze partij rechtshulp toekennen ter dekking van de kosten die haar opkomen bij het Hof, met name de kosten van vertegenwoordiging. Ook het Hof kan rechtshulp verlenen.

De communicatie tussen de nationale rechter en het Hof

29. De verwijzingsbeschikking en de relevante documenten (met name in voorkomend geval het dossier van de zaak, eventueel een kopie) moeten door de nationale rechterlijke instantie per aangetekende post rechtstreeks aan het Hof worden gezonden (adres: „Griffie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, L-2925 Luxemburg”; tel. (+352) 43031).

30. Tot de uitspraak van de beslissing blijft de griffie van het Hof in contact met de nationale rechter, aan wie zij een afschrift van de processtukken toezendt.

31. Het Hof zendt de verwijzende rechter de beslissing toe. Het Hof stelt het op prijs wanneer de nationale rechter vervolgens laat weten hoe hij deze beslissing in het hoofdgeding heeft toegepast, en eventueel een afschrift van de eindbeslissing aan het Hof zendt.

ARREST VAN HET HOF

(grote kamer)

van 26 april 2005

in zaak C-494/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Milieu — Beheer van afvalstoffen — Richtlijn 75/442/EEG, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EG — Artikelen 4, 5, 8, 9, 10, 12, 13 en 14)

(2005/C 143/02)

(Procestaal: Engels)

In zaak C-494/01, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 20 december 2001, Commissie van de Europese Gemeenschappen, (gemachtigden: R. Wainwright en X. Lewis) tegen Ierland (gemachtigde: D. O'Hagan, bijgestaan door P. Charleton, SC, en A. Collins, BL) heeft het Hof (grote kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann (rapporteur), C. W. A. Timmermans en A. Rosas, kamerpresidenten, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič, J. Malenovský, U. Löhmus en E. Levits, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed, griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 26 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet alle maatregelen te treffen die nodig zijn om te zorgen voor een correcte implementatie van de artikelen 4, 5, 8, 9, 10, 12, 13 en 14 van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991, is Ierland de krachtens deze bepalingen op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Door een verzoek om informatie van 20 september 1999 met betrekking tot handelingen betreffende afvalstoffen te Fermoy, County Cork, niet te beantwoorden, is Ierland de krachtens artikel 10 EG op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 3) Ierland wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 56 van 2.3.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 17 maart 2005

in zaak C-294/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen AMI Semiconductor Belgium BVBA e.a. ⁽¹⁾

(Arbitragebeding — Aanwijzing van Gerecht van eerste aanleg — Bevoegdheid van Hof — Partijen in liquidatie — Procesbevoegdheid — Verordening (EG) nr. 1346/2000 — Insolventieprocedures — Terugvordering van voorschotten — Terugbetaling op grond van contractuele bepaling — Hoofdelijke aansprakelijkheid — Terugvordering van onverschuldigd betaalde)

(2005/C 143/03)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-294/02, betreffende een beroep krachtens artikel 238 EG, ingesteld op 12 augustus 2002, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: G. Wilms, bijgestaan door R. Karpenstein) tegen AMI Semiconductor Belgium BVBA, voorheen Alcatel Microelectronics NV, gevestigd te Oudenaarde (België), (advocaten: M. Hallweger en R. Lutz), A-Consult EDV-Beratungsgesellschaft mbH (in liquidatie), gevestigd te Wenen (Oostenrijk), (advocaat: E. Roehlich), Intracom SA Hellenic Telecommunications & Electronic Industry, gevestigd te Athene (Griekenland), (advocaten: M. Lienemeyer, U. Zinsmeister en D. Waelbroeck), ISION Sales + Services GmbH & Co. KG (in liquidatie), gevestigd te Hamburg (Duitsland), (advocaten: H. Fialski en T. Delhey), Euram-Kamino GmbH, gevestigd te Hallbergmoos (Duitsland), (advocaten: M. Hallweger en R. Lutz), HSH Nordbank AG, voorheen Landesbank Kiel Girozentrale, gevestigd te Kiel (Duitsland), (gemachtigden: B. Treibmann en E. Meincke), InterTeam GmbH (in liquidatie), gevestigd te Itzehoe (Duitsland), (advocaten: M. Hallweger en R. Lutz), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, S. von Bahr en K. Schiemann (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: J. Kokott; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 17 maart 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Het beroep wordt verworpen.

- 2) De vordering in reconventie van Intracom SA Hellenic Telecommunications & Electronic Industry wordt afgewezen.
- 3) De Commissie van de Europese Gemeenschappen wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 289 van 23.11.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 14 april 2005

in zaak C-341/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 96/71/EG — Terbeschikkingstelling van werknemers met oog op verrichten van diensten — Ondernemingen uit bouwsector — Minimumlonen — Vergelijking van minimumloon vastgesteld door regeling van lidstaat waar werknemer ter beschikking is gesteld, met loon dat daadwerkelijk wordt betaald door in andere lidstaat gevestigde werkgever — Niet inaanmerkingneming, als bestanddelen van minimumloon, van alle door in andere lidstaat gevestigde werkgever betaalde toeslagen en bijslagen)

(2005/C 143/04)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-341/02, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 25 september 2002, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Sack en H. Kreppel) tegen Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigden: W.-D. Plessing en A. Tiemann), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, A. Rosas (rapporteur), K. Lenaerts, S. von Bahr en K. Schiemann, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer, griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 14 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door — met uitzondering van de bouwtoeslag — de toeslagen en bijslagen die in andere lidstaten gevestigde werkgevers aan hun in Duitsland ter beschikking gestelde werknemers in de bouwsector betalen en die geen wijziging brengen in de verhouding tussen de

prestatie van de werknemer en de tegenprestatie die hij daarvoor ontvangt, niet als bestanddelen van het minimumloon te erkennen, is de Bondsrepubliek Duitsland de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 3 van richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten.

- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.

- 3) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 305 van 7.12.2002.

ARREST VAN HET HOF

(grote kamer)

van 26 april 2005

in zaak C-376/02 (verzoek van Hoge Raad der Nederlanden om een prejudiciële beslissing): Stichting „Goed Wonen” tegen Staatssecretaris van Financiën (¹)

(Omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde — Artikel 17 van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) — Aftrek van voorbelasting — Wijziging van nationale wetgeving — Terugwerkende kracht — Vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel)

(2005/C 143/05)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-376/02, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden bij beslissing van 18 oktober 2002, ingekomen bij het Hof op 21 oktober 2002, in de procedure: Stichting „Goed Wonen” tegen Staatssecretaris van Financiën, heeft het Hof (grote kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (rapporteur), R. Silva de Lapuerta en A. Borg Barthet, kamerpresidenten, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, P. Kūris, E. Juhász, G. Arestis en M. Ilešič, rechters, advocaat-generaal: A. Tizzano, griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 26 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel verzetten zich er niet tegen dat een lidstaat, bij uitzondering en om te voorkomen dat tijdens de wetgevingsprocedure op grote schaal financiële constructies ter vermindering van de last van de belasting over de toegevoegde waarde worden toegepast die een wijzigingswet nu juist beoogt te bestrijden, aan deze wet terugwerkende kracht toekent, indien, in omstandigheden zoals die van het hoofdgeding, de marktdeelnemers die de economische handelingen waarop de wet doelt verrichten, van de komende vaststelling van deze wet en de voorgenomen terugwerkende kracht op zodanige wijze in kennis zijn gesteld dat zij in staat zijn te begrijpen welke gevolgen de voorgenomen wetswijziging voor hun handelingen heeft.

Indien deze wet een voordien aan belasting over de toegevoegde waarde onderworpen economische handeling met betrekking tot een onroerend goed, vrijstelt, mag deze wet tot gevolg hebben dat de herziening van de belasting over de toegevoegde waarde wegens de uitoefening, op het tijdstip waarop een onroerend goed voor de toen als belast aangekeurde handeling werd bestemd, van het recht op aftrek van de over de levering van dat onroerende goed voldane belasting over de toegevoegde waarde, ongedaan wordt gemaakt.

(¹) PB C 7 van 11.1.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 21 april 2005

in zaak C-25/03 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): Finanzamt Bergisch Gladbach tegen HE (¹)

(Zesde BTW-richtlijn — Bouw van woning door twee echtgenoten in gemeenschap die zelf geen economische activiteit verricht — Gebruik van één vertrek voor beroepsdoeleinden door een van mede-eigenaren — Hoedanigheid van belastingplichtige — Recht op aftrek — Wijze van uitoefening — Vereisten met betrekking tot factuur)

(2005/C 143/06)

(Proceestaal: Duits)

In zaak C-25/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland), bij beslissing van 29 augustus 2002, ingekomen bij het Hof op 23 januari 2003, in de procedure Finanzamt Bergisch Gladbach tegen HE, heeft het Hof (Tweede

kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (rapporteur), G. Arestis en J. Klůčka, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: K. Sztranc, administrateur, op 21 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet zowel in haar oorspronkelijke versie als in die welke voortvloeit uit richtlijn 91/680/EEG van de Raad van 16 december 1991 tot aanvulling van het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde en tot wijziging, met het oog op de afschaffing van de fiscale grenzen, van richtlijn 77/388, als volgt worden uitgelegd:

— wie een huis koopt of laat bouwen om daar met zijn familie in te wonen, handelt als belastingplichtige en heeft dus recht op aftrek ingevolge artikel 17 van de Zesde richtlijn (77/388) indien hij een vertrek in dat huis gebruikt als werkkamer voor het verrichten van een economische activiteit in de zin van de artikelen 2 en 4 van deze richtlijn, ongeacht of dit als nevenactiviteit gebeurt, en hij dit gedeelte van het huis voor het bedrijfsvermogen bestemt;

— wanneer een uit huwelijk voortvloeiende gemeenschap die geen rechtspersoonlijkheid heeft en niet zelf een economische activiteit verricht in de zin van de Zesde richtlijn (77/388), opdracht geeft voor een investeringsgoed, moeten de mede-eigenaren in deze gemeenschap voor de toepassing van deze richtlijn als ontvangers van het goed of de dienst worden aangemerkt;

— wanneer twee echtgenoten in een uit hun huwelijk voortvloeiende gemeenschap een investeringsgoed aanschaffen, heeft de echtgenoot en mede-eigenaar die een gedeelte daarvan uitsluitend voor zijn beroepsdoeleinden gebruikt, recht op aftrek van de volledige belasting over de toegevoegde waarde die op het gedeelte van het goed heeft gedrukt dat hij voor zijn bedrijf gebruikt, voorzover het in aftrek gebrachte bedrag niet hoger is dan het aandeel van de belastingplichtige in de mede-eigendom van dat goed;

— de artikelen 18, lid 1, sub a, en 22, lid 3, van de Zesde richtlijn (77/388) vereisen niet dat de belastingplichtige, om in omstandigheden zoals die van het hoofdgeding het recht op aftrek te kunnen uitoefenen, over een factuur beschikt die op zijn naam is gesteld en waarop de prijs en de belasting over de toegevoegde waarde overeenkomstig zijn aandeel in de mede-eigendom zijn uitgesplitst. Voor dit recht volstaat een factuur die aan de echtgenoten die de gemeenschap uitmaken zonder onderscheid is gericht en niet een dergelijke uitsplitsing bevat.

(¹) PB C 70 van 22.3.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 21 april 2005

in zaak C-140/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Artikelen 43 EG en 48 EG — Opticiens — Vestigingsvoorwaarden — Openen en exploiteren van optiekkzaken — Beperkingen — Rechtvaardiging — Evenredigheidsbeginsel)

(2005/C 143/07)

(Procestaal: Grieks)

In zaak C-140/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 27 maart 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Patakia) tegen Helleense Republiek (gemachtigde: E. Skandalou), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (rapporteur), P. Kūris en G. Arestis, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 21 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door het aannemen en handhaven van wet nr. 971/79 betreffende de uitoefening van het beroep van opticien en betreffende de optiekkzaken, die het een gediplomeerd opticien/natuurlijk persoon niet toestaat meer dan één optiekkzaak te exploiteren, is de Helleense Republiek de krachtens artikel 43 EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Door het aannemen en handhaven van wet nr. 971/79 en wet nr. 2646/98 inzake de uitbouw van het nationale stelsel van sociale zorgverlening en andere bepalingen, die de opening van een optiekkzaak door een rechtspersoon in Griekenland afhankelijk stelt van de volgende voorwaarden:

- de vergunning om de optiekkzaak op te richten en te exploiteren is afgegeven op naam van een natuurlijk persoon die een erkende opticien is, de persoon die de exploitatievergunning voor de optiekkzaak bezit, neemt voor ten minste 50 % deel in het maatschappelijk kapitaal en in de winst en het verlies van de vennootschap, de vennootschap heeft de vorm van een vennootschap onder firma of een commanditaire vennootschap, en
- de betrokken opticien neemt ten hoogste deel in nog één andere vennootschap die een optiekkzaak bezit, op voorwaarde dat de vergunning om de optiekkzaak op te richten en te exploiteren is afgegeven op naam van een andere erkende opticien,

is de Helleense Republiek de krachtens de artikelen 43 EG en 48 EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

- 3) De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 135 van 7.6.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 14 april 2005

in zaak C-163/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 80/68/EEG — Bescherming van grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen — Artikelen 3, 4 en 5 — Richtlijn 91/689/EEG — Gevaarlijke afvalstoffen — Artikelen 2, lid 1, en 6, lid 1)

(2005/C 143/08)

(Procestaal: Grieks)

In zaak C-163/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 8 april 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Valero Jordana en M. Konstantinidis) tegen Helleense Republiek (gemachtigde: E. Skandalou), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: A. Borg Barthet, kamerpresident, U. Löhmus en A. Ó Caoimh (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 14 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door wat de regio Thriasion Pedion betreft:

- niet alle maatregelen te nemen die nodig zijn ter vermindering van de lozing in het grondwater van stoffen genoemd in lijst I van richtlijn 80/68/EEG van de Raad van 17 december 1979 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen, en ter beperking van de lozing in het grondwater van stoffen genoemd in lijst II van die richtlijn, om te voorkomen dat die stoffen dat water verontreinigen,

- de verwijdering of de opslag met het oog op verwijdering van de stoffen genoemd in lijst I van vorengenoemde richtlijn, die tot indirecte lozing kunnen leiden, niet aan een voorafgaand onderzoek te onderwerpen,

- de directe lozing van stoffen genoemd in lijst II van richtlijn 80/68, evenals de verwijdering of de opslag met het oog op verwijdering van die stoffen, die tot indirecte lozing kunnen leiden, niet aan een voorafgaand onderzoek te onderwerpen,

is de Helleense Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 3, 4 en 5 van richtlijn 80/68.

2) Door niet alle maatregelen te nemen die nodig zijn voor het registreren en identificeren van de in de regio Thriasion Pedion gestorte gevaarlijke afvalstoffen, en door niet, hetzij afzonderlijk hetzij in het kader de algemene planning van het afvalstoffenbeheer, voor de regio Thriasion Pedion een plan voor het beheer van gevaarlijke afvalstoffen op te stellen, is de Helleense Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 2, lid 1, en 6, lid 1, van richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen.

3) De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 135 van 07.06.2003.

maceuticals Inc., voorheen Cor Therapeutics Inc., heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, C. Gulmann (rapporteur), J.-P. Puissochet, R. Schintgen en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: M. Múgica Arzamendi, hoofdadministrateur, op 21 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Voorzover een door de Zwitserse autoriteiten verleende en automatisch door het Vorstendom Liechtenstein krachtens zijn wetgeving erkende vergunning voor het in de handel brengen van een geneesmiddel, de eerste vergunning voor het in de handel brengen van dit geneesmiddel in een van de staten van de Europese Economische Ruimte is, vormt zij de eerste vergunning voor het in de handel brengen in de zin van artikel 13 van verordening (EEG) nr. 1768/92 van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de invoering van een aanvullend beschermingscertificaat voor geneesmiddelen, zoals dit moet worden gelezen voor de toepassing van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte.

(¹) PB C 158 van 5.7.2003, PB C 200 van 23.8.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 21 april 2005

in de gevoegde zaken C-207/03 en C-252/03 [verzoeken van de High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division (Patents Court) en de Cour administrative om een prejudiciële beslissing]: Novartis AG e.a. tegen Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom, en Ministre de l'Économie tegen Millennium Pharmaceuticals Inc. (¹)

(Octrooirecht — Geneesmiddelen — Aanvullend beschermingscertificaat voor geneesmiddelen)

(2005/C 143/09)

(Procesten: Engels en Frans)

In de gevoegde zaken C-207/03 en C-252/03, betreffende verzoeken om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door de High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division (Patents Court) (Verenigd Koninkrijk, C-207/03), en door de Cour administrative (Luxemburg, C-252/03) bij beslissingen van 6 mei en 3 juni 2003, ingekomen bij het Hof op 14 mei en 13 juni 2003, in de procedures Novartis AG (C-207/03), University College London, Institute of Microbiology and Epidemiology tegen Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom, en Ministre de l'Économie (C-252/03) tegen Millennium Phar-

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 21 april 2005

in zaak C-267/03 (verzoek van de Högsta domstolen om een prejudiciële beslissing): Lars Erik Staffan Lindberg (¹)

(Richtlijn 83/189/EEG — Informatieprocedure op gebied van normen en technische voorschriften — Verplichting tot mededeling van ontwerpen voor technische voorschriften — Nationale regeling inzake kansspelen en loterijen — Automaten-spelen — Verbod spelen te organiseren met automaten die winst niet direct uitkeren — Automaten van het type „rad van fortuin” — Begrip „technisch voorschrift”)

(2005/C 143/10)

(Procestaal: Zweeds)

In zaak C-267/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door de Högsta domstol (Zweden) bij beslissing van 10 april 2003, ingekomen bij het Hof op 18 juni 2003, in de strafzaak tegen Lars Erik Staffan Lindberg, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld

als volgt: C. W. A. Timmermans (rapporteur), kamerpresident, C. Gulmann, R. Schintgen, G. Arestis en J. Klučka, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs, griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 21 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Nationale bepalingen als die van de loterijwet (1994:1000) [lotterilagen (1994:1000)], in de versie voortvloeiend uit de wet (1996:1168) tot wijziging van de loterijwet [lag om ändring i lotterilagen (1996:1168)], kunnen, voorzover zij het organiseren van kansspelen door middel van de exploitatie van bepaalde speelautomaten verbieden, een technisch voorschrift vormen in de zin van artikel 1, punt 9, van richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften, zoals gewijzigd bij richtlijn 94/10/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 maart 1994, wanneer vaststaat dat de reikwijdte van het betrokken verbod voor geen enkel ander gebruik ruimte laat dan een strikt marginaal gebruik dat redelijkerwijze van het betrokken product kan worden verwacht of, zo dat niet het geval is, wanneer vaststaat dat dit verbod op significante wijze de samenstelling, de aard of de verhandeling van het product kan beïnvloeden.

2) De herdefiniëring in een nationale regeling, zoals geschied bij de wet (1996:1168) tot wijziging van de loterijwet van 1996, van een dienst die verband houdt met de bouw van een product, met name een dienst die erin bestaat bepaalde kansspelautomaten te exploiteren, kan een technisch voorschrift vormen dat krachtens richtlijn 83/189, zoals gewijzigd bij richtlijn 94/10, moet worden meegedeeld, wanneer deze nieuwe regeling niet enkel bestaande technische voorschriften die, voorzover zij na de inwerkingtreding van richtlijn 83/189 in de betrokken lidstaat zijn vastgesteld, de Commissie naar behoren zijn meegedeeld, herhaalt of vervangt, zonder daaraan technische specificaties of andere, nieuwe of aanvullende voorwaarden toe te voegen.

3) De overgang in de nationale regeling van een vergunningvereiste naar een verbod kan een met het oog op de in richtlijn 83/189, zoals gewijzigd bij richtlijn 94/10, neergelegde mededelingsplicht relevante omstandigheid zijn.

De hogere of lagere waarde van het product of de dienst of de omvang van de markt voor het product of de dienst zijn omstandigheden die met het oog op de in deze richtlijn neergelegde mededelingsplicht irrelevant zijn.

(¹) PB C 213 van 6.9.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 14 april 2005

in zaak C-385/03 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): Hauptzollamt Hamburg-Jonas tegen Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG (¹)

(Restituties bij uitvoer — Onjuiste aangifte — Begrip „aanvraag” — Sanctie — Voorwaarden)

(2005/C 143/11)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-385/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) bij beslissing van 30 juli 2003, ingekomen bij het Hof op 12 september 2003, in de procedure: Hauptzollamt Hamburg-Jonas tegen Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG, heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász (rapporteur) en E. Levits, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: K. Sztranc, administrateur, op 14 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 11, lid 1, eerste en tweede alinea, van verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2945/94 van de Commissie van 2 december 1994, moet aldus worden uitgelegd dat onjuiste gegevens in een in artikel 3, lid 5, van deze verordening bedoeld document, te weten in de aangifte ten uitvoer of enig ander bij de uitvoer gebruikt document, die tot een hogere dan de geldende restitutie kunnen leiden, tot gevolg hebben dat de in dat artikel bedoelde sanctie wordt opgelegd. Deze regel is ook van toepassing indien in het kader van het in artikel 47 van deze verordening genoemde betalingsverzoek uitdrukkelijk is verklaard dat de betaling van de uitvoerrestitutie niet wordt gevraagd voor bepaalde in dit document genoemde producten.

(¹) PB C 275 van 15.11.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 14 april 2005

in zaak C-441/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijnen 79/409/EEG en 92/43/EEG — Instandhouding van in het wild levende vogels — Instandhouding van natuurlijke habitats — Niet-uitvoering binnen gestelde termijnen)

(2005/C 143/12)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-441/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 16 oktober 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. van Beek) tegen Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigden: H. G. Sevenster en N. A. J. Bel), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, R. Silva de Lapuerta (rapporteur), R. Schintgen, P. Kūris en G. Arestis, rechters; advocaat-generaal: J. Kokott; griffier: R. Grass, op 14 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet binnen de gestelde termijnen alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden die nodig zijn om te voldoen aan de eisen van artikel 4, leden 1 en 2, van richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, en van artikel 6, lid 1, van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, in samenhang met de artikelen 2, lid 2, en 1, sub a, e en i, artikel 6, leden 2 tot en met 4, alsmede de artikelen 7, 11 en 15 van deze richtlijn, en door artikel 13, lid 4, van de Natuurbeschermingswet, dat onverenigbaar is met artikel 6, lid 4, van richtlijn 92/43, in stand te houden, is het Koninkrijk der Nederlanden de krachtens deze richtlijnen op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Het Koninkrijk der Nederlanden wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 304 van 13.12.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

14 april 2005

in zaak C-519/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg ⁽¹⁾

(Raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof — Omzetting van ouderschapsverlof in zwangerschapsverlof — Datum vanaf wanneer individueel recht op ouderschapsverlof wordt toegekend)

(2005/C 143/13)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-519/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 12 december 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: D. Martin) tegen Groothertogdom Luxemburg (gemachtigde: S. Schreiner), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Borg Barthet (rapporteur), waarnemend voor de president van de Derde kamer, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Löhmus en A. Ó Caoimh, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano, griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 14 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door te bepalen dat het recht op zwangerschapsverlof of adoptieverlof dat tijdens het ouderschapsverlof ontstaat, in de plaats komt van laatstgenoemd verlof, dat dan moet worden afgebroken, zonder dat de ouder het gedeelte van het ouderschapsverlof dat hij niet heeft kunnen opnemen, kan uitstellen, en door het recht op ouderschapsverlof enkel toe te kennen aan ouders van kinderen die na 31 december 1998 zijn geboren of voor wie de adoptieprocedure na die datum is ingeleid, is het Groothertogdom Luxemburg de verplichtingen niet nagekomen die op hem rusten krachtens richtlijn 96/34/EG van de Raad van 3 juni 1996 betreffende de door de UNICE, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof.
- 2) Het Groothertogdom Luxemburg wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 35 van 7.2.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 14 april 2005

in zaak C-22/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Verordening (EEG) nr. 2847/93 — Visservaartuigen — Invoering van systeem voor positiebepaling via satelliet — Niet-omzetting binnen voorgeschreven termijnen)

(2005/C 143/14)

(Procestaal: Grieks)

In zaak C-22/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 26 januari 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. Condou-Durande en T. van Rijn) tegen Helleense Republiek (gemachtigden: Samoni-Rantou en S. Sala), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. Silva de Lapuerta, kamerpresident, J. Makarczyk en P. Küris (rapporteur), rechters, advocaat generaal: C. Stix-Hackl, griffier: H. von Holstein, op 14 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet ervoor te zorgen dat vissersvaartuigen die haar vlag voeren en moeten zijn uitgerust met een systeem voor positiebepaling via satelliet, naar gelang van het type vaartuig ook daadwerkelijk daarmee zijn uitgerust op 30 juni 1998 of op 1 januari 2000, is de Helleense Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 3 van verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 686/97 van de Raad van 14 april 1997.

2) De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 261 van blz. 1.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 14 april 2005

in zaak C-146/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijnen 2000/69/EG en 2001/81/EG — Luchtverontreinigende stoffen — Nationale emissieplafonds — Niet-uitvoering)

(2005/C 143/15)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-146/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 19 maart 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. van Beek en G. Valero Jordana) tegen Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigden: H. G. Sevenster en J. van Bakel), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: A. Borg Barthet (rapporteur), kamerpresident, S. von Bahr en J. Malenovský, rechters; advocaat-generaal: P. Léger, griffier: R. Grass, op 14 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2000/69/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000 betreffende grenswaarden voor benzeen en koolmonoxide in de lucht en aan richtlijn 2001/81/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001 inzake nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen, is het Koninkrijk der Nederlanden de krachtens deze richtlijnen op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) Het Koninkrijk der Nederlanden wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 106 van 30.4.2004.

ARREST VAN HET HOF**(Vierde kamer)****van 14 april 2005****In zaak C-171/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden ⁽¹⁾****(Niet-nakoming — Richtlijn 2001/80/EG — Niet-uitvoering)**

(2005/C 143/16)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-171/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 5 april 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. van Beek en G. Valero Jordana) tegen Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigden: H. Sevenster en J. van Bakel), heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, N. Colneric en E. Juhász (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: M. Poiares Maduro, griffier: R. Grass, op 14 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) *Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/80/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties, is het Koninkrijk der Nederlanden de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.*

2) *Het Koninkrijk der Nederlanden wordt in de kosten veroordeeld.*

⁽¹⁾ PB C 106 van 30.04.2004.

ARREST VAN HET HOF**(Zesde kamer)****van 14 april 2005****in zaak C-299/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek ⁽¹⁾****(Niet-nakoming — Richtlijn 2002/77/EG — Markten voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)**

(2005/C 143/17)

(Procestaal: Grieks)

In zaak C-299/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 14 juli 2004,

Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: T. Christoforou en K. Mojzesowicz) tegen Helleense Republiek (gemachtigde: N. Dafniou), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: A. Borg Barthet, kamerpresident, J.-P. Puissech et J. Malenovský (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 14 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) *Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/77/EG van de Commissie van 16 september 2002 betreffende de mededinging op de markten voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten, is de Helleense Republiek de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.*

2) *De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 228 van 11.9.2004.

ARREST VAN HET HOF**(Vijfde kamer)****van 28 april 2005****in zaak C-329/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland ⁽¹⁾****(Niet-nakoming — Richtlijn 2000/43/EG — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)**

(2005/C 143/18)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-329/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 29 juli 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Martin en H. Kreppel) tegen Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigde: C.-D. Quassowski), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. Silva de Lapuerta, kamerpresident, P. Kūris en J. Klučka (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 28 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) *Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om uitvoering te geven aan richtlijn 2004/43/EG van de Raad van 29 juli 2000*

houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming, heeft de Bondsrepubliek Duitsland niet voldaan aan de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen.

2) De Bondsrepubliek Duitsland wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 239 van 25.9.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 28 april 2005

in zaak C-375/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 2002/58/EG — Elektronische communicatie — Verwerking van persoonsgegevens — Bescherming van persoonlijke levenssfeer — Bescherming van natuurlijke personen — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)

(2005/C 143/19)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-375/04, betreffende een beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 1 september 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Shotter) tegen Groothertogdom Luxemburg (gemachtigde: S. Schreiner), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: A. Borg Barthet, kamerpresident, U. Löhmus (rapporteur) en A. Ó Caoimh, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 28 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn ter omzetting van richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie), is het Groothertogdom Luxemburg de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) het Groothertogdom Luxemburg wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 262 van 23.10.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 28 april 2005

in zaak C-376/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 2002/58/EG — Elektronische communicatie — Verwerking van persoonsgegevens — Bescherming van persoonlijke levenssfeer — Bescherming van natuurlijke personen — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)

(2005/C 143/20)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-376/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 2 september 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Shotter) tegen Koninkrijk België (gemachtigde: E. Dominkovits), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: A. Borg Barthet, kamerpresident, U. Löhmus (rapporteur) en A. Ó Caoimh, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 28 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie), is het Koninkrijk België de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) Het Koninkrijk België wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 262 van 23.10.2004.

Verzoek van het Korsholms tingsrätt van 18 februari 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Teemu Hakala en Oy L. Simons Transport Ab

(Zaak C-93/05)

(2005/C 143/21)

(Procestaal: Zweeds)

Het Korsholms tingsrätt heeft bij beschikking van 18 februari 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 22 februari 2005, in het geding tussen Teemu Hakala en Oy L. Simons Transport Ab, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is een stelsel van beloning op basis van de afgelegde afstand in dit geval in strijd met verordening nr. 3820/85 van de Raad ⁽¹⁾ en in het bijzonder artikel 10 ervan?

⁽¹⁾ van 20 december 1985 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer PB L 370, blz. 1.

Beroep, op 4 maart 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-112/05)

(2005/C 143/22)

(Procestaal: Duits)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 maart 2005 beroep ingesteld tegen de Bondsrepubliek Duitsland door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door F. Benyon en G. Braun als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat §§ 2, lid 1, en 4, lid 3, van het VW-Gesetz (Volkswagenwet; hierna: VW-wet) de artikelen 56 en 43 EG schenden;
2. de Bondsrepubliek Duitsland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In de Bondsrepubliek Duitsland beperkt de VW-wet, in afwijking van de regeling van het Aktiengesetz (wet op de naamloze vennootschappen) het stemrecht van iedere aandeelhouder tot maximaal 20 % van het maatschappelijk kapitaal. De Bondsrepubliek Duitsland en het Land Niedersachsen zijn elk, zolang zij aandelen in de vennootschap bezitten, gerechtigd twee leden naar de raad van commissarissen van VW AG af te vaardigen. Besluiten van de algemene vergadering van VW AG, waarvoor op grond van het Aktiengesetz een meerderheid van 75 % van het bij de besluitvorming vertegenwoordigde maatschappelijk kapitaal is vereist, moeten bij meerderheid van meer dan 80 % van het vertegenwoordigd maatschappelijk kapitaal worden genomen.

Deze bepalingen vormen een schending van het vrije kapitaalverkeer in de zin van artikel 56 EG en van de vrijheid van vestiging bedoeld in artikel 43 EG.

De bijlage bij richtlijn 88/361/EEG rekent niet alleen beleggingen in aandelen en effecten, maar ook de deelneming in ondernemingen of hun algehele verwerving tot de vormen van kapitaalverkeer.

Volgens eerdere vaststellingen van het Hof vallen alle regelingen die investeerders uit andere lidstaten ervan kunnen weerhouden in deze vennootschap te investeren en deel te nemen aan het beheren en controleren ervan onder de werkingssfeer van het vrije kapitaalverkeer. Het verbod van artikel 56 EG beoogt immers niet enkel discriminatie van buitenlandse ten opzichte van binnenlandse marktdeelnemers te verhinderen, maar strekt zich uit tot elke maatregel die in enigerlei vorm afbreuk kan doen aan de uitoefening van het vrije kapitaalverkeer. Gelet op de vaststellingen van het Hof aangaande het beperkingsverbod krachtens artikel 56 EG, vormt het door de staat met de VW-wet ingevoerde maximumstemrecht een indirecte verwervingsbeperking en daarmee een schending van het vrije kapitaalverkeer.

Met zijn aandelen behaalt het Land Niedersachsen bij algemene vergaderingen, waar het stemgerechtigd kapitaal doorgaans niet voltallig vertegenwoordigd is, het percentage van 20 % dat nodig is om besluiten die een meerderheid van 80 % van het vertegenwoordigd kapitaal vereisen, te blokkeren. De bepaling van de VW-wet vormt een belemmering door de uitoefening van overheidsmacht, aangezien deze regeling de deelstaat in staat stelt om de door haar niet gewenste veranderingen van de status quo te verhinderen, voorzover deze veranderingen moeten worden bewerkstelligd door de categorie bepalingen waarvoor volgens het Aktiengesetz een hoger quorum geldt.

Het door de VW-wet geregelde recht van de Bondsrepubliek Duitsland en het Land Niedersachsen van afvaardiging naar de raad van commissarissen, ongeacht de omvang van het aandelenbezit, beperkt het recht van de andere aandeelhouders op een passende vertegenwoordiging in de raad van commissarissen van de vennootschap. Aangezien — zoals het Hof meermalen heeft vastgesteld — een regeling die het verwerven van deelnemingen inperkt of op andere wijze de mogelijkheid beperkt om daadwerkelijk aan het beheer of de controle van de vennootschap deel te nemen, een beperking van het vrije kapitaalverkeer vormt, gaat het bij deze wettelijke regeling om een met het gemeenschapsrecht strijdige beperking van het vrije kapitaalverkeer.

Een beperking van het vrije kapitaalverkeer is enkel gerechtvaardigd om de in artikel 58 EG genoemde redenen of op grond van zogenoemde dwingende redenen van algemeen belang. Volgens de door het Hof uitgewerkte criteria moeten dergelijke maatregelen in het algemeen belang niet-discriminerend, objectief noodzakelijk en evenredig aan het nagestreefde doel zijn. Deze redenen moeten met name gelden voor alle personen en ondernemingen die op het grondgebied van de ontvangende lidstaat werkzaam zijn. Algemene financiële belangen, die verder reiken dan de in artikel 58 EG genoemde fiscaalrechtelijke gronden, kunnen, evenals andere economische doelstellingen van de lidstaat, volgens vaste rechtspraak geen krachtens het EG-Verdrag verboden beperking rechtvaardigen. Gelet op de maatstaven van artikel 56 EG en de relevante rechtspraak vormen de genoemde bepalingen van de VW-wet indirecte beperkingen, waarvoor gemeenschapsrechtelijk geen relevante rechtvaardigingsgronden bestaan.

Verzoek van het Finanzgericht Hamburg van 2 maart 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. en Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zaak C-120/05)

(2005/C 143/23)

(Procestaal: Duits)

Het Finanzgericht Hamburg heeft bij beschikking van 2 maart 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 15 maart 2005, in het geding tussen Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. en Hauptzollamt Hamburg-Jonas, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

Mag van het documentair bewijs als bedoeld in artikel 7, lid 1, derde alinea, van verordening nr. 1222/94 (¹), worden afgezien en aan de exporteur toestemming worden verleend om het bewijs van de bij de vervaardiging van de uitgevoerde goederen werkelijk gebruikte producten met andere bewijsmiddelen te leveren, indien de exporteur de documenten betreffende de productie wegens overmacht niet (meer) over kan leggen?

Brengt overmacht ook mee dat het bewijsniveau wordt verlaagd, zodat de exporteur enkel geloofwaardig of aannemelijk behoeft te maken welke producten bij de vervaardiging van de uitgevoerde goederen werkelijk waren gebruikt?

(¹) PB L 136, blz. 5.

Hogere voorziening, op 15 maart 2005 (fax: 11.03.2005) ingesteld door Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 12 januari 2005 in zaak T-334/03, Deutsche Post Euro Express GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt

(Zaak C-121/05 P)

(2005/C 143/24)

(Procestaal: Duits)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 15 maart 2005 (fax: 11.03.2005) hogere voorziening ingesteld door het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt, vertegenwoordigd door A. von Mühlendahl, ondervoorzitter van het Bureau, en G. Schneider, lid van de afdeling rechtszittingen inzake industriële eigendom, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 12 januari 2005 in zaak T-334/03, Deutsche Post Euro Express GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt.

Rekwirant concludeert dat het den Hove behage:

1. het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 12 januari 2005 in zaak T-334/03 (¹) te vernietigen en het oorspronkelijke beroep te verwerpen;
2. de zaak terug te wijzen naar het Gerecht van eerste aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) motiveert zijn hogere voorzetting tegen het bovengenoemde arrest als volgt:

Het Gerecht heeft in de punten 35 en 36 van het bestreden arrest artikel 7, lid 1, sub c, van verordening nr. 40/94 geschonden doordat het de aanduiding „EURO” weliswaar als een verwijzing naar de geografische herkomst van de waren of diensten heeft beschouwd, maar tegelijkertijd heeft geoordeeld dat deze aanduiding alleen dan niet als gemeenschapsmerk kan worden ingeschreven wanneer de geografische herkomst „essentieel” is voor het in aanmerking komende publiek. Dit is in strijd met de duidelijke bewoordingen van bovengenoemde bepaling, die zonder enige verdere beoordeling de inschrijving weigert van aanduidingen van de plaats van herkomst. Bovendien blijkt uit het arrest van het Hof van 12 februari 2004 in zaak C-363/99 dat de inschrijving wordt geweigerd van alle tekens of aanduidingen die eigenschappen van de opgegeven waren of diensten beschrijven, zonder dat daarbij van belang is of deze eigenschappen „essentieel” zijn.

Het Gerecht heeft in de punten 36 tot en met 43 van het bestreden arrest artikel 7, lid 1, sub c, van verordening nr. 40/94 geschonden doordat het met betrekking tot de aanduiding „PREMIUM” weliswaar de kwaliteitsaanduiding beoordeelt, maar tegelijkertijd de toepassing van voormelde bepaling op deze aanduiding heeft geweigerd. Artikel 7, lid 1, sub c, van verordening nr. 40/94 sluit de inschrijving van aanduidingen van de waarde zonder enige verdere kwalificatie uit, aangezien elke concurrent van de aanvrager het recht dient te hebben dergelijke aanduidingen te gebruiken, zonder daarbij te worden belemmerd door merkrechten van derden op dergelijke aanduidingen. Het argument van het Gerecht (punt 39), dat aanduidingen als „PREMIUM” (alleen) in het kader van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 moeten worden beoordeeld, is in het onderhavige geval niet ter zake dienend. Aangezien de aanduiding „PREMIUM” als kwaliteitsaanduiding reeds onder artikel 7, lid 1, sub c, van verordening nr. 40/94 valt, is het niet nodig terug te vallen op artikel 7, lid 1, sub b, van deze verordening.

Volgens de door het Hof in zijn arresten geformuleerde beginselen, die in punt 44 van het bestreden arrest worden vermeld, is een uit beschrijvende bestanddelen samengesteld merk ook in zijn geheel beschrijvend, voorzover niet wordt vastgesteld dat de samengestelde aanduiding in haar geheel een andere betekenis heeft dan die van de onderdelen. In casu is het duidelijk dat de aanduiding „EUROPREMIUM” — een op de gebruikelijke wijze gevormde samenstelling van beide bestanddelen „EURO” en „PREMIUM” — ook in deze samenhang niets anders uitdrukt dan dat de opgegeven waren en diensten van Europese oorsprong zijn en een bijzondere kwaliteit hebben.

Om de hiervoor uiteengezette redenen berust het bestreden arrest dus op schending van artikel 7, lid 1, sub c, van verordening nr. 40/94 en dient het derhalve te worden vernietigd.

(¹) PB C 69, blz. 14.

Verzoek van het Østre Landsret van 15 maart 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen VW-Audi Forhandlerforening, optredend namens Vulcan Silkeborg A/S, en Skandinavisk Motor Co. A/S

(Zaak C-125/05)

(2005/C 143/25)

(Procestaal: Deens)

Het Østre Landsret heeft bij beschikking van 15 maart 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 17 maart 2005, in het geding tussen VW-Audi Forhandlerforening, optredend namens Vulcan Silkeborg A/S, en Skandinavisk Motor Co. A/S, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 5, lid 3, van verordening (EG) nr. 1475/95 (¹) van de Commissie van 28 juni 1995 betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op groepen afzet en klantenserviceovereenkomsten inzake motorvoertuigen (hierna: „groepsvrijstellingsverordening nr. 1475/95”), aldus worden uitgelegd dat de leverancier ingeval hij de overeenkomst met een dealer met inachtneming van een opzegtermijn van één jaar ontbindt, een nadere motivering moet verstrekken naast de zuivere vermelding van die bepaling?
2. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

Welke eis dient krachtens het gemeenschapsrecht aan de inhoud van die motivering te worden gesteld, en wanneer moet die motivering worden gegeven?
3. Wat is de consequentie wanneer geen behoorlijke of tijdige motivering wordt gegeven?

4. Moet artikel 5, lid 3, van groepsvrijstellingsverordening nr. 1475/95 aldus worden uitgelegd dat de ontbinding van de overeenkomst met een dealer met inachtneming van een opzegtermijn van één jaar plaats moet hebben in het kader van een door de leverancier reeds opgesteld reorganisatieplan?

5. Indien de vierde vraag bevestigend wordt beantwoord:

Welk vereiste dient krachtens het gemeenschapsrecht te worden gesteld aan de inhoud en vorm van een door de leverancier opgesteld reorganisatieplan, en wanneer moet het reorganisatieplan worden overgelegd?

6. Indien de vierde vraag bevestigend wordt beantwoord:

Moet de leverancier de inhoud van het reorganisatieplan aan de betrokken dealer mededelen en wanneer en in welke vorm moet die mededeling aan de dealer in een gegeven geval plaatshebben?

7. Indien de vierde vraag bevestigend wordt beantwoord:

Wat is de consequentie wanneer een eventueel reorganisatieplan niet voldoet aan de eisen waaraan de vorm en inhoud van een reorganisatieplan dient te voldoen?

8. Blijkens de Deense versie van artikel 5, lid 3, van groepsvrijstellingsverordening nr. 1475/95 is voor ontbinding door de leverancier van de dealerovereenkomst met inachtneming van een opzegtermijn van één jaar vereist dat „[...] det er nødvendig at foretage en gennemgribende reorganisering af hele forhandlernettet eller en del heraf[...]” [NL: „[...] in geval van noodzaak tot ingrijpende reorganisatie van het volledige distributienet of van een wezenlijk deel daarvan [...]”. Het woord „nødvendig” (noodzakelijk) staat in alle taalversies van groepsvrijstellingsverordening nr. 1475/95, terwijl het woord „gennemgribende” (ingrijpende) alleen in de Deense versie staat.

Tegen deze achtergrond wordt gevraagd:

Welke eis dient aan de aard van de reorganisatie te worden gesteld, zodat de leverancier de dealerovereenkomst kan ontbinden met een opzegtermijn van één jaar overeenkomstig artikel 5, lid 3, van groepsvrijstellingsverordening nr. 1475/95?

9. Moet bij de beoordeling of is voldaan aan de voorwaarden — voor ontbinding van de overeenkomst door de leverancier met een opzegtermijn van één jaar krachtens artikel 5, lid 3, van groepsvrijstellingsverordening — belang worden gehecht aan de vraag wat de economische consequenties voor de leverancier zouden zijn indien de leverancier de overeenkomst met inachtneming van een opzegtermijn van twee jaar had ontbonden?

10. Op wie rust de last van het bewijs dat is voldaan aan de voorwaarden waaronder de leverancier de overeenkomst met een opzegtermijn van één jaar krachtens artikel 5, lid 3, van groepsvrijstellingsverordening nr. 1475/95 kan ontbinden, en hoe kan die bewijslast worden opgeheven?

11. Moet artikel 5, lid 3, van groepsvrijstellingsverordening nr. 1475/95 aldus worden uitgelegd dat de voorwaarden

— voor ontbinding van de overeenkomst door de leverancier met een opzegtermijn van één jaar krachtens deze bepaling — reeds als vervuld kunnen worden beschouwd omdat de uitvoering van groepsvrijstellingsverordening nr. 1400/2002 als zodanig een ingrijpende reorganisatie van het distributienet van de leverancier noodzakelijk kan hebben gemaakt?

(¹) PB L 145 van 29.6.1995, blz. 25.

Beroep, op 21 maart 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(Zaak C-127/05)

(2005/C 143/26)

(Procestaal: Engels)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 21 maart 2005 beroep ingesteld tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M.-J. Jonczy en N. Yerrell, leden van haar juridische dienst.

De Commissie concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk, door de verplichting van werkgevers om te zorgen voor de veiligheid en de gezondheid van de werknemers inzake alle met het werk verbonden aspecten, te beperken tot de verplichting om dit te doen „voorzover dit redelijkerwijs mogelijk is”, niet heeft voldaan aan zijn verplichtingen krachtens artikel 5, leden 1 en 4, van richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk (¹);
2. het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De klacht van de Commissie is gebaseerd op Section 2(1) van de Health and Safety at Work Act 1974, die bepaalt dat de werkgever verplicht is te zorgen voor de veiligheid, de gezondheid en het welzijn van alle werknemers op het werk, „voorzover dit redelijkerwijs mogelijk is”. Volgens de Commissie is deze beperking van de verplichting van de werkgever onverenigbaar met artikel 5, leden 1 en 4, van richtlijn 89/391/EEG (hierna: „richtlijn”).

De Commissie betoogt het volgende:

- i) Artikel 5, lid 1, stelt de werkgever aansprakelijk voor *alle* gebeurtenissen die de veiligheid en de gezondheid van zijn werknemers in gevaar kunnen brengen, tenzij sprake is van de zeer bijzondere omstandigheden van artikel 5, lid 4.
- ii) Dit wordt onder meer bevestigd door de ontstaansgeschiedenis van de richtlijn en door de uitdrukkelijke weigering van de gemeenschapswetgever om de zinsnede „voorzover dit redelijkerwijs mogelijk is” in de richtlijn in te voegen.
- iii) De wettelijke regeling van het Verenigd Koninkrijk (zoals uitgelegd door de nationale rechters) biedt de werkgever daarentegen de mogelijkheid aan zijn aansprakelijkheid te ontsnappen door bewijs te leveren dat verdergaande maatregelen een zo grote inspanning zouden vergen dat deze volkomen buiten verhouding zou staan tot het risico, zowel vanuit financieel oogpunt als vanuit het oogpunt van de bestede tijd en moeite.
- iv) Deze afweging wordt door de nationale rechters kennelijk in alle gevallen verricht en niet alleen in de uitzonderlijke gevallen bedoeld in artikel 5, lid 4, van de richtlijn.
- v) Ten slotte biedt de beoordeling van wat „redelijkerwijs mogelijk” is de werkgever in strijd met artikel 5, lid 4, van de richtlijn, beschouwd in onderlinge samenhang met de dertiende overweging van de considerans ervan, de mogelijkheid om (financiële) kosten in zijn overwegingen te betrekken.

(¹) PB L 183, blz. 1.

Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven te 's-Gravenhage, van 17 maart 2005, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen N.V. Raverco en Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Zaak C-129/05)

(2005/C 143/27)

(Procestaal: Nederlands)

griffie van het Hof van Justitie op 21 maart 2005, in het geding tussen N.V. Raverco en Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 17, tweede lid, aanhef en onder a, van richtlijn 97/78/EG (¹), aldus worden geïnterpreteerd dat het bezwaar tegen terugzending van een partij die niet aan de invoer voorwaarden voldoet, is gelegen in het niet voldoen aan de communautaire voorwaarden voor invoer dan wel in de voorwaarden die gelden op de met de belanghebbende bij de lading overeengekomen plaats buiten de in bijlage I van de richtlijn 97/78/EG vermelde grondgebieden?
2. Moet artikel 17, tweede lid, aanhef en onder a, van richtlijn 97/78/EG, gelezen in samenhang met artikel 22, tweede lid, van richtlijn 97/78/EG en met artikel 5, van verordening (EEG) 2377/90 (²) aldus worden geïnterpreteerd dat deze bepaling in alle gevallen waarin na één van de bij richtlijn 97/78/EG voorziene controles blijkt dat een partij producten een gevaar kan vormen voor de gezondheid van mens of dier, imperatief de vernietiging van de betreffende partijen dierlijke producten voorschrijft?
3. Moet artikel 22 van richtlijn 97/78/EG in samenhang met artikel 5, verordening (EEG) 2377/90 aldus worden geïnterpreteerd dat de enkele omstandigheid dat in een partij een residu van een stof vermeld in bijlage V van verordening (EEG) 2377/90 is aangetroffen, meebrengt dat de betreffende partij een zodanig gevaar kan vormen voor de gezondheid van mens of dier dat terugzending is uitgesloten?
4. Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord, moet artikel 17, tweede lid, van richtlijn 97/78/EG, dan aldus worden uitgelegd dat het tevens strekt tot bescherming van de belangen van het derde land waar de partij na terugzending zal worden ingevoerd, ook als dit belang niet tevens de bescherming impliceert van een belang dat in lidstaten van de EU kan worden gelokaliseerd?

(¹) Van de Raad, van 18 december 1997, tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht (PB L 24, blz. 9)

(²) Van de Raad, van 26 juni 1990, houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen door geneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong. (PB L 224, blz. 1)

Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven te 's-Gravenhage, van 17 maart 2005, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Coxon & Chatterton limited en Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Zaak C-130/05)

(2005/C 143/28)

(Proceestaal: Nederlands)

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven te 's-Gravenhage Nederland heeft, bij arrest van 17 maart 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 21 maart 2005, in het geding tussen Coxon & Chatterton limited en Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 17, tweede lid, aanhef en onder a, van richtlijn 97/78/EG⁽¹⁾, aldus worden geïnterpreteerd dat het bezwaar tegen terugzending van een partij die niet aan de invoer-voorwaarden voldoet, is gelegen in het niet voldoen aan de communautaire voorwaarden voor invoer dan wel in de voorwaarden die gelden op de met de belanghebbende bij de lading overeengekomen plaats buiten de in bijlage I van de richtlijn 97/78/EG vermelde grondgebieden?
2. Moet artikel 17, tweede lid, aanhef en onder a, van richtlijn 97/78/EG, gelezen in samenhang met artikel 22, tweede lid, van richtlijn 97/78/EG en met artikel 5, van verordening (EEG) 2377/90⁽²⁾ aldus worden geïnterpreteerd dat deze bepaling in alle gevallen waarin na één van de bij richtlijn 97/78/EG voorziene controles blijkt dat een partij producten een gevaar kan vormen voor de gezondheid van mens of dier, imperatief de vernietiging van de betreffende partijen dierlijke producten voorschrijft?
3. Moet artikel 22 van richtlijn 97/78/EG in samenhang met artikel 5, verordening (EEG) 2377/90 aldus worden geïnterpreteerd dat de enkele omstandigheid dat in een partij een residu van een stof vermeld in bijlage V van verordening (EEG) 2377/90 is aangetroffen, meebrengt dat de betreffende partij een zodanig gevaar kan vormen voor de gezondheid van mens of dier dat terugzending is uitgesloten?
4. Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord, moet artikel 17, tweede lid, van richtlijn 97/78/EG, dan aldus worden uitgelegd dat het tevens strekt tot bescherming van de belangen van het derde land waar de partij na terugzending zal worden ingevoerd, ook als dit belang niet tevens

de bescherming impliceert van een belang dat in lidstaten van de EU kan worden gelokaliseerd?

- (¹) Van de Raad, van 18 december 1997, tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht (PB L 24, blz. 9)
- (²) Van de Raad, van 26 juni 1990, houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen door geneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 224, blz. 1)

Beroep, op 21 maart 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk

(Zaak C-133/05)

(2005/C 143/29)

(Proceestaal: Duits)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 21 maart 2005 beroep ingesteld tegen Republiek Oostenrijk door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Martin als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk, door op uiterlijk 2 december 2003 niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om op landelijk niveau te voldoen aan de voorschriften inzake de discriminatie op grond van een handicap van richtlijn 2000/78/EG⁽¹⁾ van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep, en verder om op het niveau van de deelstaten, met uitzondering van de deelstaten Wien en Niederösterreich, te voldoen aan alle voorschriften van deze richtlijn, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 18 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.
2. de Republiek Oostenrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Republiek Oostenrijk heeft de maatregelen tot uitvoering, op landelijk niveau, van de bepalingen van de richtlijn inzake de discriminatie op grond van een handicap, en verder, op het niveau van de deelstaten, met uitzondering van de deelstaten Wien en Niederösterreich, van alle bepalingen van de richtlijn, niet vastgesteld, althans niet aan de Commissie meegedeeld.

(¹) PB L 303, blz. 16.

6. te bepalen dat de plaatselijke politieautoriteiten (questore) de vergunning aan bijkomende voorwaarden kunnen onderwerpen;
7. de vrije bepaling van de tarieven door de beroepsbeoefenaars te beperken;
8. de activiteit van buitengerechtelijke invordering van schulden onverenigbaar te verklaren met de in decreto legislativo nr. 385/93 bedoelde bank- en kredietactiviteiten;

— de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Beroep, op 22 maart 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-134/05)

(2005/C 143/30)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 22 maart 2005 beroep ingesteld tegen de Italiaanse Republiek door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door E. Traversa, lid van de juridische dienst van de Commissie.

Verzoekster concludeert dat het Hof behage:

— vast te stellen dat de Italiaanse Republiek de krachtens de artikelen 43 en 49 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, door

1. de activiteit van buitengerechtelijke invordering van schulden te onderwerpen aan een vergunning van de plaatselijke politieautoriteiten (questore);
2. de geldigheid van de vergunning te beperken tot het grondgebied van de provincie waarin deze is afgegeven;
3. de uitoefening van de activiteit van buitengerechtelijke invordering van schulden te koppelen aan het bestaan van kantoren die uitdrukkelijk in de vergunning zijn vermeld;
4. de uitoefening van de activiteit in een provincie waarvoor de beroepsbeoefenaar geen vergunning bezit, afhankelijk te stellen van de toekenning van een volmacht aan een afgevaardigde;
5. de beroepsbeoefenaar te verplichten de tarieflijst met alle diensten die voor de cliënten kunnen worden verricht, zichtbaar aan te brengen;

Middelen en voornaamste argumenten

1. Het vereiste van afgifte van een vergunning door de politieautoriteiten is niet onverenigbaar met artikel 49 EG voorzover het zonder onderscheid van toepassing is op alle dienstverleners die in een andere lidstaat zijn gevestigd, maar er wordt geen rekening gehouden met de naleving door deze dienstverleners van de verplichtingen waartoe zij krachtens de regeling van hun land van oorsprong ter bescherming van het openbaar belang zijn gehouden.
2. Het Italiaanse grondgebied is thans onderverdeeld in 103 provincies. Dit betekent dat een communautaire marktdeelnemer die zich in Italië wil vestigen en zijn activiteit over een groot gedeelte van het Italiaanse grondgebied wil uitoefenen, evenveel vergunningen moet aanvragen als het aantal provincies die deel uitmaken van het gebied waarop de activiteit is gericht, en dat hij zelfs 103 aanvragen moet doen indien hij zich wil vestigen en de activiteit over het hele grondgebied wil uitoefenen.
3. Een onderneming die zich in Italië wil vestigen en haar activiteit in een bepaald gedeelte van het Italiaanse grondgebied wil uitoefenen, moet niet alleen verschillende vergunningen aanvragen maar ook evenveel kantoren betrekken als het aantal verkregen vergunningen en gedekte provincies. Deze last is gelet op de daaruit voortvloeiende kosten voor de marktdeelnemers niet alleen buitensporig maar ook onnodig voor de uitoefening van de activiteit. Het vereiste om over kantoren te beschikken staat bovendien gelijk met een verplichting tot vestiging voor de marktdeelnemer die grensoverschrijdende diensten verstrekt.
4. Een marktdeelnemer die zijn activiteit op rechtmatige wijze uitoefent, moet dit over het gehele Italiaanse grondgebied kunnen doen, zonder dat hij daarvoor een lastgevingsovereenkomst moet sluiten met een gemachtigde ingeval hij zijn activiteit wil verrichten buiten de provincie waarvoor hij een vergunning heeft verkregen. Deze tussenpersoon, die in dezelfde activiteitensector werkzaam is, is immers een potentiële concurrent van de lastgever terwijl het gebruik van een tussenpersoon voor de lastgever zelf ook bijkomende kosten en tijdverlies meebrengt.

5. De verplichting om de tarieflijst duidelijk zichtbaar aan te brengen in het kantoor vereist dat de marktdeelnemer over een bedrijfsgebouw beschikt. Volgens vaste rechtspraak van het Hof staat het vereiste om in de lidstaat van de dienstverrichting over kantoren te beschikken gelijk met de verplichting tot vestiging van de marktdeelnemer die grensoverschrijdende diensten verricht.
6. De mogelijkheid voor elke provinciale politieautoriteit (questore) om de afgifte van de vergunning voor de activiteit van invordering van schulden aan niet nader omschreven „bijkomende voorwaarden” te onderwerpen, voldoet niet aan de door het Hof gestelde vereisten van transparantie en objectiviteit, zelfs indien de bevoegdheid van de questore bij de wet en overeenkomstig de hierin beoogde doelstelling is beperkt.
7. De beperkingen van de vrijheid van tariefbepaling belemmeren de vrijheid van vestiging alsmede de vrijheid van dienstverrichting. Een nieuwe marktdeelnemer die op een bepaalde markt tracht door te dringen, moet zich ten aanzien van de concurrentie immers een plaats veroveren en de prijs van de verrichte diensten speelt een zeer belangrijke rol bij het winnen van cliënten.
8. De in de Italiaanse regeling voorziene onverenigbaarheid met de uitoefening van bank- en kredietactiviteiten, brengt mee dat bank- en kredietinstellingen uit andere lidstaten het verbod krijgen opgelegd om zich beroepend op de door het Verdrag gewaarborgde vrijheid van vestiging of vrije dienstverrichting, in Italië activiteiten van invordering van schulden uit te oefenen.

Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven van 22 maart 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie en Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en als tussenkomen partij LTO Nederland

(Zaak C-138/05)

(2005/C 143/31)

(Procestaal: Nederlands)

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven in Nederland heeft bij beschikking van 22 maart 2005 ingekomen ter griffie

van het Hof van Justitie op 25 maart 2005, in het geding tussen Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie en Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en als tussenkomen partij LTO Nederland het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Leent artikel 8 Gewasbeschermingsmiddelenrichtlijn ⁽¹⁾ zich voor toepassing door de nationale rechter nadat de termijn als bedoeld in artikel 23 van deze richtlijn is verstreken?
2. Moet artikel 16 Biocidenrichtlijn ⁽²⁾ aldus worden uitgelegd dat deze bepaling dezelfde betekenis heeft als artikel 8, lid 2, Gewasbeschermingsmiddelenrichtlijn?
3. Dient artikel 8, lid 2, Gewasbeschermingsmiddelenrichtlijn te worden geïnterpreteerd als een stand-still verplichting in die zin dat een lidstaat slechts de bevoegdheid heeft tot wijziging van het bestaande systeem of praktijk voor zover dit leidt tot een beoordeling in verband met de toelating van Gewasbeschermingsmiddelen overeenkomstig deze richtlijn?
4. Indien vraag 3 ontkennend wordt beantwoord:

stelt artikel 8, lid 2, Gewasbeschermingsmiddelenrichtlijn beperkingen aan wijzigingen in de nationale regels met betrekking tot het op de markt brengen van biociden, en zo ja welke beperkingen?
5. Indien vraag 4 ontkennend wordt beantwoord:

aan de hand van welke criteria moet worden beoordeeld of sprake is van maatregelen die het door de Gewasbeschermingsmiddelenrichtlijn voorgeschreven resultaat ernstig in gevaar brengen.
6. Indien vraag 2 ontkennend wordt beantwoord:
  - a) moet artikel 8, lid 2, Gewasbeschermingsmiddelenrichtlijn, aldus worden geïnterpreteerd dat indien een lidstaat toelaat dat gewasbeschermingsmiddelen die werkzame stoffen bevatten die niet in bijlage I bij deze richtlijn zijn opgenomen en die twee jaar na kennisgeving van deze richtlijn reeds op de markt waren, op zijn grondgebied op de markt worden gebracht, daarbij het bepaalde in artikel 4 Gewasbeschermingsmiddelenrichtlijn in acht moet worden genomen?
  - b) Moet artikel 8, lid 2, Gewasbeschermingsmiddelen voorts aldus worden geïnterpreteerd dat indien een lidstaat toestaat dat gewasbeschermingsmiddelen die werkzame stoffen bevatten die niet in bijlage I bij deze richt-

lijn zijn opgenomen en die twee jaar na kennisgeving van deze richtlijn reeds op de markt waren, op zijn grondgebied op de markt worden gebracht, daarbij het bepaalde in artikel 8, lid 3, Gewasbeschermingsmiddelenrichtlijn in acht moet worden genomen?

7. Moet artikel 8, lid 3, van de Gewasbeschermingsmiddelenrichtlijn aldus worden geïnterpreteerd dat onder een nieuw onderzoek in de betekenis van artikel 8, lid 3, Gewasbeschermingsmiddelenrichtlijn ook wordt verstaan een toets van een nieuwe toepassing van een gewasbeschermingsmiddel dat zich reeds op de markt bevindt, waarbij wordt bezien of sprake is van onaanvaardbare risico's voor de toepasser/werker, de volksgezondheid en het milieu in het kader van een tijdelijke maatregel als bedoeld in artikel 16aa Bmw?
8. Dient artikel 8, lid 3, van de Gewasbeschermingsmiddelenrichtlijn aldus te worden geïnterpreteerd dat het slechts voorschriften bevat met betrekking tot de verstrekking van gegevens voorafgaand aan een nieuw onderzoek of moet de bepaling aldus worden begrepen dat de daarin genoemde voorwaarden ook van betekenis zijn voor de wijze waarop een nieuw onderzoek moet worden ingericht en uitgevoerd?

(¹) Richtlijn 91/414/EEG van de Raad, van 15 juli 1991, betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (PB L 230, van 19 augustus 1991, blz. 1).

(²) Richtlijn 98/8/EG van het Europees Parlement en de Raad, van 16 februari 1998, betreffende het op de markt brengen van biociden (PB L 123, van 24 april 1998, blz. 1).

Verzoek van de Zoll-Senat 3 (K) van de Unabhängige Finanzsenat van 17 maart 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Amalia Valesko en Zollamt Klagenfurt

(Zaak C-140/05)

(2005/C 143/32)

(Procestaal: Duits)

De Zoll-Senat 3 (K) van de Unabhängige Finanzsenat heeft bij beschikking van 17 maart 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 25 maart 2005, in het geding tussen Amalia Valesko en Zollamt Klagenfurt, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

Vraag 1:

Moeten de bepalingen in de akten betreffende de toetreding [...] van de Republiek Slovenië [...] tot de Europese Unie, bijlage XIII — Lijst bedoeld in artikel 24 van de Toetredingsakte: Slovenië, punt 6, Belastingen, sub 2 (Publicatieblad van de Europese Unie van 23 september 2003, L 236), waarin is

bepaald dat, onverminderd artikel 8 van richtlijn 92/12/EEG van de Raad betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, en na kennisgeving aan de Commissie, de lidstaten, zolang de bovenbedoelde afwijking van toepassing is, ten aanzien van sigaretten die zonder verdere betaling van accijns vanuit Slovenië hun grondgebied worden binnengebracht, dezelfde kwantitatieve beperkingen mogen „handhaven” als ten aanzien van sigaretten die worden ingevoerd uit derde landen, aldus worden uitgelegd, gelet op de terminus technicus „handhaven”, dat deze verdragsbepalingen kwantitatieve beperkingen toestaan die in een lidstaat tot de toetreding van de Republiek Slovenië van kracht zijn geweest, onder meer voor de Republiek Slovenië als derde land?

Vraag 2:

Indien het Hof evenwel tot het oordeel zou komen dat genoemde verdragsbepalingen niet aldus moeten worden uitgelegd dat zij kwantitatieve beperkingen toestaan die in een lidstaat tot de toetreding van de Republiek Slovenië van kracht zijn geweest, onder meer voor de Republiek Slovenië als derde land, wordt gevraagd:

Moeten de artikelen 23, 25 en 26 van het EG-Verdrag aldus worden uitgelegd dat de regeling van een lidstaat op grond waarvan de accijnsvrijstelling voor tabaksproducten die worden ingevoerd in de persoonlijke bagage van reizigers die hun normale woonplaats in het heffingsgebied van de lidstaat hebben en die over een landsgrens of via een binnenwater rechtstreeks het heffingsgebied van de lidstaat binnenreizen, bij binnenreizen uit bepaalde andere lidstaten beperkt is tot 25 sigaretten, niet in strijd is met de beginselen van het vrije goederenverkeer, wanneer een dergelijke kwantitatieve beperking slechts bestaat voor een belastingvrij gebied van één enkel derde land (Zwitserland) en het tegelijkertijd toegestaan is om uit alle andere derde landen 200 sigaretten met accijnsvrijstelling in deze lidstaat in te voeren?

Verzoek van de Luleå tingsrätt van 21 maart 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Åklagaren en Percy Mickelsson en Joakim Roos

(Zaak C-142/05)

(2005/C 143/33)

(Procestaal: Zweeds)

De Luleå tingsrätt heeft bij beschikking van 21 maart 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 24 mei 2004, in het geding tussen Åklagaren en Percy Mickelsson en Joakim Roos, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) a) Staan de artikelen 28 tot en met 30 EG in de weg aan nationale bepalingen die verbieden om waterscooters elders te gebruiken dan op algemene vaarwegen of in watergebieden waarvoor de plaatselijke overheidsinstantie gebruikstoelatenende voorschriften zoals de Zweedse waterscooterterverordening heeft bekendgemaakt?
- b) Zo neen, beletten de artikelen 28 tot en met 30 EG een lidstaat dergelijke bepalingen aldus toe te passen, dat het gebruik van waterscooters ook verboden is in watergebieden waarvoor de plaatselijke overheidsinstantie nog niet heeft beslist in hoeverre al dan niet gebruikstoelatenende voorschriften voor dat gebied zullen worden bekendgemaakt?
- 2) Staat richtlijn 2003/44/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 16 juni 2003 tot wijziging van richtlijn 94/25/EG inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten met betrekking tot pleziervaartuigen, in de weg aan nationale bepalingen die het gebruik van waterscooters verbieden in voormelde zin?

⁽¹⁾ PB 16 juni 2003, PB L 214, 26.8.2003, blz. 18.

Beroep, op 29 maart 2005 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk België

(Zaak C-143/05)

(2005/C 143/34)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 29 maart 2005 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk België door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Knut Simonsson en Wouter Wils, als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk België, door niet alle nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen om te voldoen aan Richtlijn 2002/84/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad, van 5 november 2002, betreffende de wijziging van de richtlijnen op het gebied van maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door de schepen, of althans deze de Commissie niet mede te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

2. het Koninkrijk België in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten:

De termijn voor omzetting van de richtlijn in de nationale rechtsorde is op 23 november 2003 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 324, blz. 53.

Beroep, op 30 maart 2005 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk België

(Zaak C-144/05)

(2005/C 143/35)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 30 maart 2005 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk België door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Knut Simonsson en Wouter Wils, als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk België, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen om te voldoen aan Richtlijn 2002/59/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad, van 27 juni 2002, betreffende de invoering van een communautair monitoring- en informatiesysteem voor de zeescheepvaart en tot intrekking van Richtlijn 93/75/EEG van de Raad, of althans deze de Commissie niet mede te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

2. het Koninkrijk België in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten:

De termijn voor omzetting van de richtlijn in de nationale rechtsorde is op 5 februari 2004 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 208, blz. 10.

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 10 februari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Albert Collée als rechtsopvolger van Collée KG en Finanzamt Limburg a.d. Lahn

(Zaak C-146/05)

(2005/C 143/36)

(Procestaal: Duits)

Het Bundesfinanzhof heeft bij beschikking van 10 februari 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 1 april 2005, in het geding tussen Albert Collée als rechtsopvolger van Collée KG en Finanzamt Limburg a.d. Lahn, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Mag de belastingdienst weigeren een intracommunautaire levering, waarvan zonder twijfel sprake is, vrij te stellen van belasting, enkel omdat de belastingplichtige het daarvoor vereiste boekhoudkundige bewijs niet tijdig heeft geleverd?
2. Is het voor de beantwoording van deze vraag van belang, of de belastingplichtige het feit dat een intracommunautaire levering heeft plaatsgevonden aanvankelijk bewust heeft achtergehouden?

Beroep, op 1 april 2005 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-147/05)

(2005/C 143/37)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 1 april 2005 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk der Nederlanden door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Michel van Beek en Sara Pardo Quintillan, als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk der Nederlanden, door niet alle nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen om te voldoen aan Richtlijn 2000/60/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad, van 20 oktober 2000, tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid of, in ieder geval, door bedoelde bepalingen niet aan de Commissie te hebben medegedeeld, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Koninkrijk der Nederlanden in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten:

De termijn voor omzetting van de Richtlijn in de nationale rechtsorde is op 22 december 2003 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 327, blz. 1.

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 13 januari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen F. Weissheimer Malzfabrik en Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zaak C-151/05)

(2005/C 143/38)

(Procestaal: Duits)

Het Bundesfinanzhof heeft bij beschikking van 13 januari 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 4 april 2005, in het geding tussen F. Weissheimer Malzfabrik en Hauptzollamt Hamburg-Jonas, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Is artikel 70 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad⁽¹⁾ van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, van toepassing wanneer moet worden vastgesteld of een product waarvoor om uitvoerrestitutie wordt verzocht, van gezonde handelskwaliteit is?

2. Maakt de in een nationale aanvraag tot betaling gedane verklaring met betrekking tot de gezonde handelskwaliteit in de zin van artikel 13, eerste zinsnede, van verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie ⁽²⁾ van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten, deel uit van de in artikel 11, lid 1, tweede alinea, juncto artikel 3, van verordening (EEG) nr. 3665/87 bedoelde gegevens?

⁽¹⁾ PB L 302, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 351, blz. 1.

Beroep, op 5 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk

(Zaak C-153/05)

(2005/C 143/39)

(Procestaal: Duits)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 april 2005 beroep ingesteld tegen Republiek Oostenrijk door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Gerald Braun als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 maart 2002 betreffende de vaststelling van regels en procedures met betrekking tot de invoering van geluidgerelateerde exploitatiebeperkingen op luchthavens in de Gemeenschap ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

2. de Republiek Oostenrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 28 september 2003 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 85, blz. 40.

Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) van 28 januari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Winfried L. Holböck en Finanzamt Salzburg-Land

(Zaak C-157/05)

(2005/C 143/40)

(Procestaal: Duits)

Het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) heeft bij beschikking van 28 januari 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 7 april 2005, in het geding tussen Winfried L. Holböck en Finanzamt Salzburg-Land, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Staan de bepalingen inzake het vrije kapitaalverkeer (artikel 56 EG e.v.) in de weg aan een op 31 december 1993 geldende (en ook na de toetreding van Oostenrijk tot de EU op 1 januari 1995 verder geldende) nationale regeling volgens welke dividenden van binnenlandse aandelen worden belast tegen een tarief ten belope van de helft van het gemiddelde belastingtarief dat op het totale inkomen van toepassing is, terwijl dividenden van een in een derde land (in het hoofdgeding: Zwitserland) gevestigde naamloze vennootschap, waarin de belastingplichtige een tweederde belang heeft, steeds tegen het normale inkomstenbelastingtarief worden belast?

Beroep, op 6 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-158/05)

(2005/C 143/41)

(Procestaal: Duits)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 6 april 2005 beroep ingesteld tegen Bondsrepubliek Duitsland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. Braun en M. Huttunen als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 maart 2002 betreffende de vaststelling van regels en procedures met betrekking tot de invoering van geluidgerelateerde exploitatiebeperkingen op luchthavens in de Gemeenschap⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. de Bondsrepubliek Duitsland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 28 september 2003 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 85, blz. 40.

Hogere voorziening, op 8 april 2005 ingesteld door Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 18 januari 2005 in zaak T-141/01, Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-162/05 P)

(2005/C 143/42)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 8 april 2005 hogere voorziening ingesteld door Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 18 januari 2005 in zaak T-141/01, Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

1. de hogere voorziening gegrond te verklaren en het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 18 januari 2005 (zaak T-141/01), houdende verwerping van het beroep tot nietigverklaring van beschikking C(1999)534 van de Commissie van 4 maart 1999, in zijn geheel te vernietigen, en
2. de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar hogere voorziening voert rekwirante drie middelen aan:

1. Onregelmatigheid van de procedure voor het Gerecht van eerste aanleg, voorzover het Gerecht rekwirante het recht heeft ontzegd bepaalde bewijsmiddelen — die zij in de omstandigheden van de zaak beslissend achtte — aan te voeren, zonder dat zij in de mogelijkheid of de gelegenheid is geweest om voor het Gerecht en tijdens de procedure om herstel van deze onregelmatigheid te verzoeken, zodat haar belangen ernstig zijn geschaad en zij haar rechten van verweer niet naar behoren heeft kunnen uitoefenen — punten 132 tot en met 138 van het arrest.
2. Schending van het algemene rechtsbeginsel van het vermoeden van onschuld. Ingevolge de kennelijk onjuiste en soms ongefundeerde beoordeling en uitlegging door het Gerecht van de feiten, is ook zijn motivering van het arrest kennelijk in strijd met het algemene rechtsbeginsel van het vermoeden van onschuld dat voor eenieder geldt zolang niet in het kader van een strafprocedure een definitieve veroordeling is uitgesproken.
3. Onjuiste juridische kwalificatie door het Gerecht van rekwirante als entiteit die de aan het project Sumak verleende steun moet terugbetalen, overeenkomstig artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 en de beschikking tot intrekking van de steun. Rekwirante betoogt dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, waar het haar — vennootschap Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis — kwalificeert als de entiteit die de ingevolge beschikking C(1999)534 van de Commissie van 4 maart 1999 ontvangen steun moet terugbetalen.

Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof van 31 maart 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Rudi Heger GmbH en Finanzamt Graz-Stadt

(Zaak C-166/05)

(2005/C 143/43)

(Procestaal: Duits)

Het Verwaltungsgerichtshof heeft bij beschikking van 31 maart 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 13 april 2005, in het geding tussen Rudi Heger GmbH en Finanzamt Graz-Stadt, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is de verlening van het recht om te vissen in de vorm van het onder bezwarende titel overdragen van visvergunningen een „dienst die betrekking heeft op een onroerend goed” in de zin van artikel 9, lid 2, sub a, van richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (hierna: „Zesde richtlijn”)?

Verzoek van het Hof van Cassatie in België van 4 april 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen URADEX Coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid en 1. BEROEPSVERENIGING VOOR RADIO EN TELEDISTRIBUTIE (hierna: „RTD”) en 2. INTERCOMMUNALE MAATSCHAPPIJ VOOR TELEDISTRIBUTIE (hierna: „BRUTELE”)

(Zaak C-169/05)

(2005/C 143/44)

(Procestaal: Frans)

Het Hof van Cassatie in België heeft bij beschikking van 4 april 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 15 april 2005, in het geding tussen Uradex Coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid en 1. BEROEPSVERENIGING VOOR RADIO EN TELEDISTRIBUTIE (hierna: „RTD”) en 2. INTERCOMMUNALE MAATSCHAPPIJ VOOR TELEDISTRIBUTIE (hierna: „BRUTELE”), het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet artikel 9, lid 2, van richtlijn 93/83/EEG van de Raad van 27 september 1993 tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van de satellietomroep en de doorgifte via de kabel (⁽¹⁾), aldus worden uitgelegd dat een maatschappij voor collectieve belangenbehartiging — wanneer zij wordt geacht te zijn belast met het beheer van de rechten van een rechthebbende op auteursrecht of naburige rechten, die het beheer van zijn rechten niet aan een maatschappij voor collectieve belangenbehartiging heeft opgedragen — niet bevoegd is tot uitoefening van het recht van deze rechthebbende om een kabelmaatschappij toestemming voor de doorgifte via de kabel van een uitzending te geven of te weigeren, daar zij alleen belast is met het geldelijk beheer van de rechten van deze rechthebbende?

(⁽¹⁾) PB L 248 van 6.10.1993, blz. 15.

Verzoek van het Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien van 8 april 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen KVZ retec GmbH en Republiek Oostenrijk (Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft)

(Zaak C-176/05)

(2005/C 143/45)

(Procestaal: Duits)

Het Landesgericht für Zivilrechtssachen te Wenen heeft bij beschikking van 8 april 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 april 2005, in het geding tussen KVZ retec GmbH en Republiek Oostenrijk (Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft), het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Geldt voor de overbrenging (doorvoer dan wel terugzending) van diersmeel, ongeacht of het stoffen met of zonder een bijzonder risico bevat, als afvalstof de kennisgevingsplicht volgens de EU-afvalstoffenverordening?

Voor het geval dat het Hof van Justitie deze vraag te algemeen en te onbepaald acht, wordt om beantwoording van de volgende vragen verzocht.

2. Is de overbrenging van diermeel, ongeacht of het stoffen met of zonder een bijzonder risico bevat, ingevolge artikel 1, lid 2, sub d, van de EU-afvalstoffenverordening van de toepassing van deze verordening uitgezonderd?

3. Zo nee, is dan de overbrenging (doorvoer dan wel terugzending) van diermeel dat

a) stoffen zonder een bijzonder risico bevat, dan wel

b) stoffen met een bijzonder risico bevat (geklasseerd als categorie 1-materiaal volgens de EU-verordening betreffende bijproducten [verordening (EG) nr. 1774/2002]),

aangezien het om afvalstoffen in de zin van de EU-afvalstoffenverordening gaat, onwettig volgens artikel 26, lid 1, sub a en b, van de afvalstoffenverordening, indien zulks zonder kennisgeving en toestemming van de betrokken autoriteiten geschiedt?

Doorhaling van zaak C-273/02 ⁽¹⁾

(2005/C 143/46)

(Procestaal: Frans)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 16 december 2004 de doorhaling in het register gelast van zaak C-273/02: Europees Parlement tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Ierland, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en Groothertogdom Luxemburg.

⁽¹⁾ PB C 219 van 14.9.2002.

Doorhaling van zaak C-458/02 ⁽¹⁾

(2005/C 143/47)

(Procestaal: Engels)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 22 maart 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-458/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

⁽¹⁾ PB C 55, van 08.03.2003.

Doorhaling van zaak C-395/03 ⁽¹⁾

(2005/C 143/48)

(Procestaal: Nederlands)

De president van de Zesde kamer van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 25 februari 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-395/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden.

⁽¹⁾ PB C 264 van 1.11.2003.

Doorhaling van zaak C-504/03 ⁽¹⁾

(2005/C 143/49)

(Procestaal: Frans)

De president van de Tweede kamer van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 4 april 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-504/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek.

⁽¹⁾ PB C 21, van 24.01.2004.

Doorhaling van zaak C-49/04 ⁽¹⁾

(2005/C 143/50)

(Procestaal: Nederlands)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 23 februari 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-49/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden.

⁽¹⁾ PB C 94 van 17.04.2004.

Doorhaling van zaak C-57/04 ⁽¹⁾

(2005/C 143/51)

(Procestaal: Duits)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 10 januari 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-57/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland.

⁽¹⁾ PB C 85, van 3. 4. 2004.

Doorhaling van zaak C-165/04 ⁽¹⁾

(2005/C 143/52)

(Procestaal: Engels)

De president van de Tweede kamer van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 2 maart 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-165/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland.

⁽¹⁾ PB C 106, van 30.04.2004.

Doorhaling van zaak C-179/04 ⁽¹⁾

(2005/C 143/53)

(Procestaal: Grieks)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 10 maart 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-179/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek.

⁽¹⁾ PB C 168, van 26.06.2004.

Doorhaling van zaak C-261/04 ⁽¹⁾

(2005/C 143/54)

(Procestaal: Duits)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 31 januari 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-261/04: (verzoek van het

Arbeitsgericht Regensburg om een prejudiciële beslissing): Gerhard Schmidt tegen Sennebogen Maschinenfabrik GmbH.

⁽¹⁾ PB C 228, van 11.09.2004.

Doorhaling van zaak C-262/04 ⁽¹⁾

(2005/C 143/55)

(Procestaal: Duits)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 10 januari 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-262/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland.

⁽¹⁾ PB C 201, van 7. 8. 2004.

Doorhaling van zaak C-277/04 ⁽¹⁾

(2005/C 143/56)

(Procestaal: Duits)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 10 januari 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-277/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland.

⁽¹⁾ PB C 228, van 11. 9. 2004.

Doorhaling van zaak C-399/04 ⁽¹⁾

(2005/C 143/57)

(Procestaal: Frans)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 4 februari 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-399/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek.

⁽¹⁾ PB C 273, van 06.11.2004.

Doorhaling van zaak C-460/04 ⁽¹⁾

(2005/C 143/58)

(Procestaal: Nederlands)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 23 februari 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-460/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden.

⁽¹⁾ PB C 314 van 18.12.2004.

Doorhaling van zaak C-516/04 ⁽¹⁾

(2005/C 143/59)

(Procestaal: Frans)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 8 april 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak C-516/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België.

⁽¹⁾ PB C 31, van 05.02.2005.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 5 april 2005

in zaak T-336/02, Susan Christensen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾*(Ambtenaren — Selectieprocedure voor tijdelijke functionarissen — Samenstelling van selectiecomité en verloop van procedure)*

(2005/C 143/60)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-336/02, Susan Christensen, wonende te Ispra (Italië), vertegenwoordigd door G. Vandersanden en L. Levi, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: E. Tserepa-Lacombe en F. Clotuche-Duvieusart, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg), betreffende de nietigverklaring van besluit van het selectiecomité COM/R/A/01/2000 voor de vorming van een aanwervingsreserve van tijdelijke functionarissen (loopbaan A), om verzoekster niet op de reservelijst te plaatsen, alsmede een schadevordering, heeft het Gerecht (alleensprekende rechter: A. W. Meij); griffier: D. Christensen, administrateur, op 5 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) *Het beroep wordt verworpen.*2) *Elke partij zal haar eigen kosten dragen.*⁽¹⁾ PB C 7 van 11.01.2003.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 17 maart 2005

in zaak T-187/03, Isabella Scippacercola tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾*(Toegang tot documenten van instellingen — Artikel 4, lid 5, van verordening (EG) nr. 1049/2001)*

(2005/C 143/61)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-187/03, Isabella Scippacercola, wonende te Brussel (België), aanvankelijk vertegenwoordigd door K. Adamantopoulos en D. Papakrivopoulos, advocaten, vervolgens door K. Adamantopoulos en B. Keane, solicitor, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: L. Flynn en P. Aalto, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 19 maart 2003 waarbij verzoeksters verzoek om toegang tot een document betreffende het project van de nieuwe internationale luchthaven van Athene te Spata (Griekenland) is afgewezen, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: J. Azizi, kamerpresident, M. Jaeger en O. Czúcz, rechters, griffier: I. Natsinas, administrateur, op 17 maart 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) *Het beroep wordt verworpen.*2) *Verzoekster wordt verwezen in de kosten.*⁽¹⁾ PB C 200 van 23.8.2003.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 5 april 2005

van 6 december 2004

in zaak T-376/03, Michel Hendrickx tegen Raad van de Europese Unie ⁽¹⁾

in zaak T-55/02, Peter Finch tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Intern vergelijkend onderzoek — Niet-toelating tot mondeling examen — Vereiste van specifieke talenkennis — Beginsel van gelijke behandeling — Toegang tot documenten van de Raad — Motiveringsplicht)

(Ambtenaren — Klacht — Stilzwijgende afwijzing — Uitdrukkelijke afwijzing binnen termijn voor beroep in rechte — Tardieve kennisgeving van afwijzing — Ontvankelijkheid — Pensioenen — Overschrijving van nationale pensioenrechten — Berekening van in pensioenstelsel van Gemeenschappen in aanmerking te nemen pensioenjaren — Salaris dat als referentie wordt genomen — Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is)

(2005/C 143/62)

(2005/C 143/63)

(Procestaal: Frans)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-376/03, Michel Hendrickx, ambtenaar van de Raad van de Europese Unie, woonachtig te Brussel (België), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, S. Orlandi, A. Coolen en E. Marchal, advocaten, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: M. Sims et M. F. Anton), betreffende, in de eerste plaats, nietigverklaring van het besluit van de jury van vergelijkend onderzoek Raad/A/270 om verzoeker een niet-compenseerbare onvoldoende toe te kennen voor schriftelijk examen A.3 en hem niet toe te laten tot het mondeling examen, en, in de tweede plaats, veroordeling van de Raad tot betaling van het symbolische bedrag van één euro ter vergoeding van morele schade, heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: J. D. Cooke, kamerpresident, R. García-Valdecasas en I. Labucka, rechters; griffier: I. Natsinas, administrateur, op 5 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Het beroep wordt verworpen.

2) Elk der partijen zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 21 van 24.1.2004.

In zaak T-55/02, Peter Finch, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Luxemburg (Groot-hertogdom Luxemburg), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: F. Clotuche-Duvieusart en H. Tserepa-Lacombe, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie betreffende de toekenning van extra pensioenjaren in het pensioenstelsel van de Gemeenschappen op grond van de overschrijving van alle pensioenrechten die verzoeker vóór zijn indiensttreding bij de Commissie had verworven, heeft het Gerecht (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: M. Vilaras, kamerpresident, M. E. Martins Ribeiro en K. Jürimäe, rechters; griffier: H. Jung, op 6 december 2004 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Het beroep wordt verworpen omdat het kennelijk rechtens ongegrond is.

2) Elk der partijen zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 97 van 20.4.2002.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 15 februari 2005

in zaak T-206/02, *Congrès national du Kurdistan (KNK)* tegen Raad van de Europese Unie ⁽¹⁾*(Beroep tot nietigverklaring — Specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met oog op strijd tegen terrorisme — Legitimatie als procespartij — Vereniging — Ontvankelijkheid)*

(2005/C 143/64)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-206/02, *Congrès national du Kurdistan (KNK)*, gevestigd te Brussel (België), vertegenwoordigd door J. Boisseau, advocaat, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: M. Vitsentzos en S. Marquardt), ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: aanvankelijk G. zur Hausen en G. Boudot, daarna J. Enegren en G. Boudot, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg) en door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigden: aanvankelijk J. Collins, daarna R. Caudwell, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg), betreffende een beroep tot nietigverklaring van besluit 2002/334/EG van de Raad van 2 mei 2002 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van besluit 2001/927/EG (PB L 116, blz. 33), heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: J. Pirrung, kamerpresident, N.J. Forwood en S. Pappasavvas, rechters; griffier: H. Jung, op 15 februari 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Verzoeker zal zijn eigen kosten en die van de Raad dragen.
- 3) Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de Commissie zullen hun eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 247 van 12 oktober 2002.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 15 februari 2005

in zaak T-229/02, *Kurdistan Workers' Party (PKK) en Kurdistan National Congress (KNK)* tegen Raad van de Europese Unie ⁽¹⁾*(Beroep tot nietigverklaring — Specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met oog op strijd tegen terrorisme — Procesbevoegdheid — Legitimatie als procespartij — Vereniging — Ontvankelijkheid)*

(2005/C 143/65)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-229/02, *Kurdistan Workers' Party (PKK) en Kurdistan National Congress (KNK)*, gevestigd te Brussel (België), vertegenwoordigd door M. Muller en E. Grieves, barristers, alsmede J. Peirce, solicitor, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: M. Vitsentzos en M. Bishop), ondersteund door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigden: aanvankelijk J. Collins, daarna R. Caudwell, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg) en door Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Brown en P. Kuijper, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg), betreffende een beroep tot nietigverklaring van besluit 2002/334/EG van de Raad van 2 mei 2002 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van besluit 2001/927/EG (PB L 116, blz. 33), en besluit 2002/460/EG van de Raad van 17 juni 2002 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening nr. 2580/2001 en tot intrekking van besluit 2002/334 (PB L 160, blz. 26), heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: J. Pirrung, kamerpresident, N.J. Forwood en S. Pappasavvas, rechters; griffier: H. Jung, op 15 februari 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Verzoekers zullen hun eigen kosten en die van de Raad dragen.
- 3) Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de Commissie zullen hun eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 233 van 28 september 2002.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 14 februari 2005

in zaak T-406/03, Nicolas Ravailhe tegen Comité van de Regio's van de Europese Unie ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Voorafgaande administratieve procedure — Niet-ontvankelijkheid)

(2005/C 143/66)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-406/03, Nicolas Ravailhe, voormalig tijdelijk functionaris bij het Comité van de Regio's van de Europese Unie, wonende te Amiens (Frankrijk), vertegenwoordigd door J.-P. Brodsky, tegen Comité van de Regio's van de Europese Unie (gemachtigde: P. Cervilla, bijgestaan door B. Wägenbauer, advocaat), betreffende een beroep, primair, tegen de weigering van het tot aanstelling bevoegde gezag om verzoeker in zijn functies en statutaire rechten van tijdelijk functionaris van het Comité van de Regio's van de Europese Unie te herstellen en, subsidiair, tot schadevergoeding, heeft het Gerecht (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: M. Vilaras, kamerpresident, F. Dehousse en D. Šváby, rechters; griffier: H. Jung, op 14 februari 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Elk der partijen zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 47 van 21.2.2004.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 12 januari 2005

in zaak T-268/04, Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾

(Gemeenschapsmerk — Oppositie — Intrekking van oppositie — Afdoening zonder beslissing)

(2005/C 143/67)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-268/04, Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, gevestigd te Spa (België), vertegenwoordigd door L. de Brouwer,

E. Cornu, E. De Gryse en D. Moreau, advocaten, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigde: O. Montalto); andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Cottee Dairy Products Pty Limited, gevestigd te New South Wales (Australië), betreffende een beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 19 april 2004 (zaak R 148/2002-1), heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: J. Pirrung, kamerpresident, N. J. Forwood en S. Papasavvas, rechters; griffier: H. Jung, op 12 januari 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Op het beroep behoeft niet te worden beslist.
- 2) Elke partij zal de eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 217 van 28.8.04.

Beroep, op 21 januari 2005 ingesteld door Elisabeth Agne-Dapper en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-35/05)

(2005/C 143/68)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 januari 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Elisabeth Agne-Dapper, wonende te Schoorl (Nederland) en 172 anderen, vertegenwoordigd door G. Vandersanden, L. Levi en A. Finchelstein, advocaten.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

1. het beroep, met inbegrip van de exceptie van onwettigheid, ontvankelijk en gegrond te verklaren
2. bijgevolg, de pensioenafrekening van verzoekers over de maand mei 2004 nietig te verklaren zodat daarop een aanpassingscoëfficiënt kan worden toegepast die overeenkomt met die voor de hoofdstad van het land waar zij wonen, of op zijn minst, een aanpassingscoëfficiënt die het verschil in de kosten van levensonderhoud op de plaats waar verzoekers worden geacht die kosten te maken, juist weergeeft en derhalve in overeenstemming is met het gelijkwaardigheidbeginsel;
3. de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers in de onderhavige zaak zijn allen ambtenaren die vóór 1 mei 2004 met pensioen zijn gegaan. Zij komen op tegen de overgangsregeling die bij verordening (EG, Euratom) nr. 723/2004 van de Raad van 22 maart 2004 tot wijziging van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en van de regeling die van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen ⁽¹⁾ is ingevoerd in afwachting van de afschaffing van de aanpassingscoëfficiënten, voorzover die overgangsregeling berust op een nieuwe berekening van de aanpassingscoëfficiënten voor „pensioenen” waarbij niet meer wordt uitgegaan van de aanpassingscoëfficiënt voor de hoofdstad, maar van de gemiddelde kosten van levensonderhoud in de lidstaat waar de pensioentrekker, naar hij aantoon, zijn hoofdverblijfplaats heeft.

Ter ondersteuning van hun vorderingen stellen verzoekers allereerst dat deze verordening op een verkeerde motivering berust aangezien noch de steeds grote intergratie van de Gemeenschap, noch het vrije verkeer en verblijf, noch de moeilijkheid om de daadwerkelijke verblijfplaats van de gepensioneerden vast te stellen, een grondslag kunnen vormen voor de betrokken overgangsregeling.

Verder stellen verzoekers schending van het gelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, de terugwerkende kracht van de verkregen rechten en de bescherming van het gewettigd vertrouwen.

⁽¹⁾ PB L 124 van 27.4.2004.

Beroep, op 17 februari 2005 ingesteld door Hinrich Bavendam e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-80/05)

(2005/C 143/69)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 17 februari 2005 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Hinrich Bavendam, wonende te Bremen (Duitsland), Günther Früchticht, wonende te Bremen (Duitsland), Hinrich Geerken, wonende te Bremen (Duitsland), Hans-Jürgen Weyhausen-Brinkmann, wonende te Bremen (Duitsland), Curt-Hildebrand v.

Einsiedel, wonende te Leipzig (Duitsland), Christina Gräfin von Schall-Riaucour, wonende te Ahlen-Vorhelm (Duitsland), Franz-Albrecht Metternich-Sandor, Prinz von Ratibor und Corvey, wonende te Höxter (Duitsland), Christoph Prinz zu Schleswig-Holstein, wonende te Thumby (Duitsland), en de Stadt Schloß Holte-Stukenbrock (Duitsland), alle vertegenwoordigd door T. Giesen, advocaat.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

— de beschikking van de Commissie van 7 december 2004 tot vaststelling, op grond van richtlijn 92/43/EEG van de Raad ⁽¹⁾, van de lijst van gebieden van communautair belang

1. voor de continentale biogeografische regio

2. voor de Atlantische biogeografische regio

kennisgeving geschied onder nummers C(2004) 4031 en C(2004) 4032, nietig te verklaren voor zover het de eigendom en de soevereiniteit van verzoekers betreft;

— verweester te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers zijn ofwel eigenaren van het volledige gebied ofwel van grote delen van gebieden die overeenkomstig de litigieuze beschikkingen zijn aangewezen als gebieden van communautair belang, waardoor de eigendomsrechten van verzoekers zijn beperkt.

Verzoekers voeren aan dat niet is voldaan aan de selectiecriteria voor opname in de lijst van gebieden van communautair belang, omdat de in aanmerking komende habitats en soorten ofwel helemaal niet voorkomen ofwel niet representatief genoeg zijn.

Voorts voeren verzoekers aan dat,

— inbreuk is gemaakt op wezenlijke vormvoorschriften in de zin van artikel 6, leden 2, 3 en 4, dan wel artikel 4 van richtlijn 92/43/EEG,

— er sprake is van niet-nakoming omdat de aan de opname in de lijst ten grondslag liggende keuze op nationaal niveau reeds verkeerd was, en

— er sprake is geweest van misbruik van bevoegdheid omdat de Commissie alle door de Bondsrepubliek Duitsland voorgestelde gebieden zonder uitzondering op de lijst heeft geplaatst.

⁽¹⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206, blz. 7).

Beroep, op 2 maart 2005 ingesteld door Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV en Akzo Nobel Functional Chemicals BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-112/05)

(2005/C 143/70)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 maart 2005 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Akzo Nobel NV, gevestigd te Arnhem (Nederland), Akzo Nobel Nederland BV, gevestigd te Arnhem (Nederland), Akzo Nobel Chemicals International BV, gevestigd te Amersfoort (Nederland), Akzo Nobel Chemicals BV, gevestigd te Amersfoort (Nederland), en Akzo Nobel Functional Chemicals BV, gevestigd te Amersfoort (Nederland), vertegenwoordigd door C. R. A. Swaak en J. de Gou, advocaten.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- de wettigheid van de bestreden beschikking te toetsen aan artikel 230 EG;
- de bestreden beschikking nietig te verklaren op grond van artikel 230 EG;
- de Commissie te verwijzen in haar eigen kosten en die van verzoeksters.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters komen op tegen de beschikking van de Commissie van 9 december 2004 betreffende een procedure ingevolge artikel 81 EG en artikel 53 EER (COMP/E-2/37.533 — choline chloride), waarin wordt vastgesteld dat verzoeksters betrokken zijn geweest bij een complex van overeenkomsten en onderling afgestemde gedragingen bestaande in het maken van prijsafspraken, verdeling van de markt en onderling afgestemd optreden tegen concurrenten in de sector choline chloride in de EER, en aan verzoeksters een boete wordt opgelegd.

Tot staving van hun beroep stellen verzoeksters schending van artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003⁽¹⁾ doordat de Commissie de aansprakelijkheid voor de inbreuk tevens bij Akzo Nobel NV, de houdstermaatschappij van het Akzo Nobel concern, heeft gelegd. Volgens verzoeksters had Akzo Nobel NV geen beslissende invloed op het commercieel beleid van haar dochters.

Verzoeksters stellen voorts dat de boete die aan verzoeksters gezamenlijk en hoofdelijk is opgelegd, voor een van de verzoeksters hoger is dan het maximum van 10 % van de omzet. Volgens verzoeksters had de Commissie de individuele aansprakelijkheid van elke vennootschap moeten beperken.

Ten slotte stellen verzoeksters niet-nakoming van de motiveringsplicht. Volgens verzoeksters heeft de Commissie haar oordeel dat Akzo Nobel NV gezamenlijk en hoofdelijk aansprakelijk is, gebaseerd op een verkeerde redenering en heeft zij niet aangegeven waarom zij de gezamenlijke en hoofdelijke aansprakelijkheid voor een van de verzoeksters heeft vastgesteld op een bedrag dat hoger is dan het maximum van 10 % van de omzet.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

Beroep, op 9 maart 2005 ingesteld door Andreas Rodenbröker e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-117/05)

(2005/C 143/71)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 maart 2005 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Andreas Rodenbröker, wonende te Hövelhof (Duitsland), en anderen, vertegenwoordigd door H. Glatzel, advocaat.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 7 december 2004 tot vaststelling, op grond van richtlijn 92/43/EEG van de Raad⁽¹⁾, van de lijst van gebieden van communautair belang voor de Atlantische biogeografische regio met betrekking tot de opname van de volgende gebieden

DE 4117-301 „Sennebäche”

DE 4118-301 „Senne mit Stapellager Senne”

DE 4118-401 „Vogelschutzgebiet Senne mit Teutoburger Wald” en

DE 4118-302 „Holter Wald”

nietig verklaren voor zover het percelen betreft die verzoekers in eigendom hebben, waarvan hun het gebruik is gelaten (pacht) of ten aanzien waarvan zij tot planning bevoegd zijn;

— verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers zijn eigenaren van gebieden die overeenkomstig de litigieuze beschikking zijn opgenomen in de communautaire lijst van gebieden van communautair belang, op grond dat daarin volgens de Flora-Fauna-Habitatrichtlijn habitats en soorten voorkomen die voor bescherming in aanmerking komen.

Verzoekers voeren aan dat

- de eigendomsrechten van verzoekers door de litigieuze beschikking wezenlijk zijn beperkt waar het de ongestoorde exploitatie van hun grond betreft en
- deze ingreep onrechtmatig is, omdat daarbij vormvoorschriften zijn geschonden en misbruik van bevoegdheid is gemaakt aangezien de habitats en diersoorten die beweerdelijk voor bescherming in aanmerking komen, in het geheel niet voorkomen dan wel op grond van de criteria van bijlage III bij de Flora-Fauna-Habitatrichtlijn niet voldoende representatief zijn of een te kleine populatieomvang hebben.

(¹) Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206, blz. 7).

Beroep, op 15 maart 2005 ingesteld door Borax Europe Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-121/05)

(2005/C 143/72)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 15 maart 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Borax Europe Ltd, gevestigd te Guildford (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door D. Vandermeersch en K. Nordlander, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster betwist de beschikking van de Commissie om haar toegang te weigeren tot bepaalde documenten en bandopnamen betreffende de voorbereiding van de dertigste aanpassing aan de technische vooruitgang van richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen. (¹) Meer in het bijzonder vroeg verzoekster om toegang tot de geluidsopnamen of notulen van de vergadering van specialisten op het gebied van reproductieve toxiciteit in verband met de indeling van boorzuur en boorzuurzouten.

Tot staving van haar vordering voert verzoekster aan dat verweerster een duidelijke beoordelingsfout heeft gemaakt en de artikelen 4, lid 1, sub b, en 4, lid 3 van verordening nr. 1049/2001 heeft geschonden. (²) Volgens verzoekster heeft verweerster ten onrechte gesteld dat toegang tot de documenten de integriteit van de geraadpleegde specialisten zou ondermijnen en hen aan externe druk zou blootstellen. Verder heeft verweerster de uitzondering betreffende de bescherming van het besluitvormingsproces van de Commissie onjuist toegepast en ten onrechte besloten dat er geen sprake was van een hoger openbaar belang bij openbaarmaking.

Ten slotte voert verzoekster aan dat het evenredigheidsbeginsel is geschonden door geen gedeeltelijke toegang tot de geluidsopnamen te verlenen.

(¹) PB L 196 blz. 1.

(²) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz 43).

Beroep, op 16 maart 2005 ingesteld door Nicola Falcione tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-132/05)

(2005/C 143/73)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 16 maart 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door N. Falcione, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door S. Orlandi, X. Martin, A. Coolen, J.-N. Louis en E. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van 24 maart 2004 houdende definitieve indeling bij aanwerving in de rang A5/4;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij besluit van 24 maart 2004 is verzoeker aangesteld als ambtenaar in de rang A5/4. Zijn beroep is gericht tegen zijn definitieve indeling bij aanwerving. Ter ondersteuning van zijn beroep stelt hij schending van artikel 31 van het Statuut en kennelijk verkeerde beoordeling. Verzoeker stelt dat de Commissie ook rekening had moeten houden met de relevante beroepservaring op universitair niveau die hij van 16 juli 1974 tot 28 februari 1982 had opgedaan. De Commissie heeft deze beroepservaring niet in aanmerking genomen op grond dat verzoeker zijn universitair diploma Economie pas op 1 maart 1982 heeft behaald.

Beroep, op 17 maart 2005 ingesteld door Gérard Méric tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM)

(Zaak T-133/05)

(2005/C 143/74)

(Taal van het verzoekschrift: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 17 maart 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) ingesteld door Gérard Méric, wonende te Parijs, vertegenwoordigd door P. Murzeau, advocaat.

Andere partij in de procedure voor de eerste kamer van beroep: ARBORA & AUSONIA, S.L.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) van 17 januari 2005 zonder meer te herzien en bijgevolg;
- de door de vennootschap ARBORA & AUSONIA, S.L. ingestelde oppositie tegen de inschrijving van het merk „PAM-PIM'S BABY-PROP” af te wijzen;

— ARBORA & AUSONIA, S.L. te verwijzen in alle door verzoeker gemaakte kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoeker

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „PAM-PIM'S BABY-PROP” voor waren van klasse 16 (wegwerpluierbroekjes van papier of cellulose)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: ARBORA & AUSONIA, S.L.

Oppositiemerk of -teken: nationale woord- en beeldmerken „PAM-PAM” voor waren van de klassen 5, 16 en 25 (alle types van in serie vervaardigde kledingstukken, in het bijzonder luierbroekjes, schoeisel, slipjes voor de menstruatie, maandverband, ... — Spaanse merken nr. 855.391, nr. 1.146.300 en nr. 1.153.492)

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie op basis van nationaal beeldmerk „PAM-PAM” voor waren van klasse 16 (onderbroeken en luierbroekjes van papier en cellulose — Spaans merk nr. 1.146.300)

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het door verzoeker ingestelde beroep

Middelen: Er bestaat bij de Spaanse gemiddelde consument geen gevaar van verwarring van de conflicterende merken in de zin van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad, aangezien het aangevraagde merk niet overeenstemt met de oudere merken en de door het aangevraagde merk en de oudere merken aangeduide waren niet soortgelijk zijn.

Beroep, op 11 april 2005 ingesteld door Internationale Hilfsfonds eV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-141/05)

(2005/C 143/75)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 11 april 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Internationale Hilfsfonds eV, Rosbach v.d.H. (Duitsland), vertegenwoordigd door H. Kaltenecker, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit van de Commissie van 14 februari 2005 waarbij het verzoekers verzoek om onbeperkte toegang tot de stukken van de Commissie betreffende LIEN-overeenkomst 97-2011 werd afgewezen, nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie heeft in de bestreden brief verzoekers verzoek om onbeperkte toegang tot de stukken van de Europese Commissie betreffende LIEN-overeenkomst 97-2011 afgewezen onder verwijzing naar artikel 4, lid 1, sub b, en artikel 4, lid 3, tweede alinea, van de transparantieverordening ⁽¹⁾ en naar de verordening inzake de gegevensbescherming. ⁽²⁾

Verzoeker betoogt dat het bestreden besluit inbreuk maakt op artikel 4, lid 3, van de transparantieverordening. Volgens verzoeker zijn de door de Commissie aangevoerde gronden voor de weigering om onbeperkte toegang te verlenen tot de stukken betreffende LIEN-overeenkomst 97-2011, te weten ondermijning van het besluitvormingsproces in het geval van onbeperkte inzage in de stukken, niet steekhoudend. Verzoeker voert voorts aan dat openbaarmaking van de betrokken documenten een algemeen belang dient. Bovendien trekt verzoeker de toepasbaarheid van artikel 4, lid 1, sub b, van de transparantieverordening in twijfel.

Verzoeker maakt daarnaast bezwaar tegen verweersters weigering om onbeperkte toegang te verlenen onder verwijzing naar de verordening inzake de gegevensbescherming.

Ten slotte voert verzoeker aan dat de handelwijze van de Europese Commissie van willekeur getuigt.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep, op 14 april 2005 ingesteld door Flex Equipos de Descanso, S.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-146/05)

(2005/C 143/76)

(Taal van het verzoekschrift: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Flex Equipos de Descanso, gevestigd te Alcobendas, Madrid (Spanje), vertegenwoordigd door I. Valdelomar Serrano, advocaat.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Recticel N.V., gevestigd te Sint-Lambrechts-Woluwe (België).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 8 februari 2005 in zaak R 469/2004-2 te vernietigen;
- de zaak naar het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt terug te wijzen en dit Bureau te gelasten, de inschrijving van gemeenschapsmerkaanvraag nr. 1.278.175 voor RENOFLEX te weigeren voor alle waren van de klassen 17 en 20;
- te verklaren dat het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt het rechtszekerheidsbeginsel schendt;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Recticel N.V.

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „RENOFLEX” voor onder meer waren van de klassen 17 en 20 (opvulmateriaal voor zetels, banken van voertuigen, meubelen, ...)
—
aanvraagnr. 1 278 175

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: nationale beeldmerken „FLEX” voor waren van de klassen 17 en 20 (rubber, bedden, matrassen, opklapbare meubelen, bureaus, ...)

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie voor alle omstreden waren

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling

Middelen: het gevaar van verwarring van het gemeenschapsmerk met de oudere merken is duidelijk, gelet op de overeenstemming van de tekens en het feit dat de door de merken aangeduide waren deels dezelfde en deels soortgelijk zijn.

Het gemeenschapsmerk lijkt sterk op de oudere merken, omdat het wordelement en dominerende bestanddeel van de oudere merken, te weten FLEX, deel uitmaakt van het omstreden gemeenschapsmerk RENOFLEX. De toevoeging van het woord RENO wijzigt de totaalindruk niet.

Aldus schendt de bestreden beslissing artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad.

Voorts heeft het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt het rechtszekerheidsbeginsel geschonden.

Beroep, op 11 april 2005 ingesteld door Comunidad Autónoma de Madrid en Madrid, Infraestructuras del Transporte (MINTRA) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-148/05)

(2005/C 143/77)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 11 april 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Comunidad Autónoma de Madrid en Madrid, Infraestructuras del Transporte (MINTRA), gevestigd te Madrid, vertegenwoordigd door C. Fernández Vicién, D. Ortega Peciña en J. Sabater Marotias, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie nietig te verklaren, en
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen de beschikking van de Commissie waarbij MINTRA overeenkomstig het „Europees systeem van rekeningen — ESR 1995” (ESR 95) van bijlage A bij verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad van 25 juni 1996 inzake het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Gemeenschap ⁽¹⁾ bij de algemene sector „overheid” is ingedeeld. Het ESR 95 bestaat uit definities, nomenclaturen en voorschriften inzake boekhoudmethoden die de lidstaten gebruiken bij het opstellen van hun rekeningen en nationale economische statistieken. Dit boekhoudsysteem wordt eveneens in het kader van de procedure inzake budgetoverschrijdingen toegepast.

MINTRA is een aan de Consejería de Transportes e Infraestructuras toegevoegd publiekrechtelijk lichaam van de Comunidad de Madrid. Het heeft eigen rechtspersoonlijkheid en een eigen vermogen, en beschikt over volledige handelingsbevoegdheid. Het is ten overstaan van de Comunidad de Madrid tevens bevoegd om zelfstandig schulden aan te gaan.

Tot staving van haar vorderingen beroept verzoekster zich op:

- schending van diverse regels van het ESR 95, betreffende de indeling van de institutionele eenheden als „markt” of „niet-markt”-entiteiten;
- schending van het vertrouwensbeginsel, voorzover de bestreden beschikking radicaal afwijkt van de door Eurostat vastgestelde indeling van MINTRA zoals die blijkt uit een brief van 14 februari 2003. Deze herindeling is er gekomen na een beslissing, in dezelfde zin, van Eurostat in een soortgelijk geval, namelijk dat van het Oostenrijkse publiekrechtelijke lichaam Bundesimmobiliengesellschaft. In dit verband benadrukt verzoekster dat de bestreden beschikking voor haarzelf en voor MINTRA bijzonder ernstige financiële gevolgen meebrengt, aangezien de schuld van het publiekrechtelijke lichaam in de rekeningen van de Comunidad de Madrid wordt opgenomen. Verder wordt MINTRA mogelijk gedwongen tot opzegging van de reeds gesloten overeenkomsten met betrekking tot het plan voor de uitbreiding van het metronet dat de Comunidad de Madrid, uitgaande van de indeling van februari 2003, heeft opgevat;
- schending van de motiveringsplicht, voorzover, onder meer, in de bestreden beschikking geen melding is gemaakt van de rechtsgrondslag ervan en evenmin van de concrete feitelijke gegevens waarop zij is gebaseerd.

(¹) PB L 310 van 30.11.1996, blz. 1.

Beroep, op 18 april 2005 ingesteld door Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry en de stichting MTK tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-150/05)

(2005/C 143/78)

(Procestaal: Fins)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 april 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Markku

Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry en de stichting MTK, vertegenwoordigd door Kari Marttinen, advocaat.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beschikking (¹) in haar geheel nietig te verklaren;
- subsidiair, indien dat onmogelijk is, nietig te verklaren het deel van de bestreden beschikking dat de daarin genoemde gebieden in de Republiek Finland betreft;
- meer subsidiair, indien ook dat onmogelijk is, de beschikking nietig te verklaren voorzover zij betrekking heeft op de in punt 6.2.2.7 van het verzoekschrift genoemde gebieden;
- verweerster te verwijzen in de kosten en de wettelijke rente.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens verzoekers is de beschikking in strijd met het gemeenschapsrecht, met name artikel 4 van de habitatrichtlijn en bijlage III daarbij. Tot staving van de onwettigheid van de beschikking worden vooral drie middelen aangevoerd:

- a) Het Natura 2000-netwerk is volgens artikel 3 van de habitatrichtlijn een coherent Europees netwerk van beschermingszones. De coherentie van het netwerk en een gunstig beschermingsniveau worden verzekerd doordat artikel 4 van de richtlijn en bijlage III daarbij, betreffende de selectie van de gebieden, verbindend zijn voor de lidstaten en de Commissie. Bij de selectie kan daaraan niet worden voorbijgegaan, evenmin als aan de voorbereidende of partiële besluiten. De gebieden moeten worden geselecteerd aan de hand van criteria die voor alle lidstaten gelijk zijn.
- b) De in bijlage III genoemde fase 1 (fase van de lidstaten) en fase 2 (fase van de Commissie) vormen een geheel, bestaande uit handelingen met rechtsgevolgen. De procedure in fase 2 en de beschikking inzake de gebieden van communautair belang zijn niet in overeenstemming met de richtlijn indien het voorstel in fase 1 niet voldoet aan de vereisten van de richtlijn, en
- c) in fase 2 moet de Commissie samen met de lidstaten de voorstellen van de lidstaten op elkaar afstemmen en in de grenzen van de boreale biogeografische gebieden de correcties aanbrenge die een gevolg zijn van studies betreffende het gunstige beschermingsniveau die meer dan één lidstaat bestrijken.

Het voorstel van Finland betreffende de gebieden in fase 1, op grond waarvan de Commissie overeenkomstig artikel 4, lid 2, derde alinea, van de richtlijn in de beschikking de gebieden van communautair belang heeft geselecteerd, druipt in tegen de bindende criteria voor de selectie van de gebieden in de habitatrichtlijn.

De Commissie moet zich ervan vergewissen dat de gebieden in het voorstel van de lidstaat voldoen aan de biogeografische voorwaarden voor de selectie van gebieden die na fase 2 worden opgenomen in de beschikking. De Commissie mag de opname van de voorgestelde gebieden in de lijst van gebieden van communautair belang dus niet goedkeuren zonder behoorlijk onderzoek van de biogeografische gegevens.

(¹) Beschikking 2005/101/EG van de Commissie van 13 januari 2005 tot vaststelling, op grond van richtlijn 92/43/EEG van de Raad, van de lijst van gebieden van communautair belang voor de boreale biogeografische regio (PB L 40, blz. 1).

Beroep, op 18 april 2005 ingesteld door John Arthur Slater tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-152/05)

(2005/C 143/79)

(Taal van het verzoekschrift: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 april 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door John Arthur Slater, wonende te Londen (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door J. Gilbert, solicitor.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Prime Restaurant Holdings, Inc., gevestigd te Mississauga, Ontario (Canada).

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van 13 december 2004 in zaak R 582/2003-4 te vernietigen;
- de door Prime Restaurant Holdings, Inc. ingestelde vordering tot nietigverklaring van gemeenschapsmerk nr. 447730 af te wijzen;
- het Bureau en andere partijen te verwijzen in de eigen kosten alsmede in de kosten die verzoeker in deze procedure, in beroepsprocedure nr. R582/2003-4 en in nietigverklaringsprocedure nr. 232C000447730/1 heeft gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

Gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: woordmerk EAST SIDE MARIO'S voor waren en diensten van de klassen 25, 26 en 42 — gemeenschapsmerk nr. 447730

Houder van het gemeenschapsmerk: John Arthur Slater

Verzoekster in de nietigverklaringsprocedure: Prime Restaurant Holdings, Inc.

Rechten waarop de vordering tot nietigverklaring is gebaseerd: nationale woord- en beeldmerken EAST SIDE MARIO'S

Beslissing van de nietigheidsafdeling: nietigverklaring van het gemeenschapsmerk

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Middelen: schending van artikel 51, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad. Volgens verzoeker heeft de kamer van beroep ten onrechte geoordeeld dat verzoeker handelde voor een derde persoon die de aanvrager van het merk moet worden geacht, dat deze derde persoon te kwader trouw handelde en dat er sprake is van een oneerlijke praktijk.

Doorhaling van zaak T-176/00 (¹)

(2005/C 143/80)

(Procestaal: Nederlands)

De president van de Vierde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 11 maart 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak T-176/00: Cargill BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

(¹) PB C 285 van 7.10.2000.

Doorhaling van zaak T-225/01 ⁽¹⁾

(2005/C 143/81)

(Procestaal: Spaans)

De president van de Vijfde kamer (uitgebreid) van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 maart 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak T-225/01: Gobierno Foral de Navarra tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 331 van 24.11.2001.

Doorhaling van zaak T-228/04 ⁽¹⁾

(2005/C 143/83)

(Procestaal: Nederlands)

De president van de Derde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 11 april 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak T-228/04: Koninkrijk der Nederlanden tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 247 van 12.10.2002.

Doorhaling van zaak T-142/04 ⁽¹⁾

(2005/C 143/82)

(Procestaal: Nederlands)

De president van de Vierde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 11 maart 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak T-142/04: Cargill BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 168 van 26.6.2004.

Doorhaling van zaak T-470/04 ⁽¹⁾

(2005/C 143/84)

(Procestaal: Frans)

De president van de Eerste kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 24 februari 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak T-470/04: Thomas Peyker tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 57 van 5.3.2005.

III

(Bekendmakingen)

(2005/C 143/85)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het Publicatieblad van de Europese Unie

PB C 132 van 28.5.2005

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 115 van 14.5.2005

PB C 106 van 30.4.2005

PB C 93 van 16.4.2005

PB C 82 van 2.4.2005

PB C 69 van 19.3.2005

PB C 57 van 5.3.2005

Deze teksten zijn beschikbaar in:
EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
